

29ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Γ.Σ.Ε.Ε.:

Με την υποταγή...

Η πρώτη σκέψη για τον τίτλο αυτού του κειμένου ήταν σχεδόν αντανakλαστική... Θα μιλούσε για το 29ο συνέδριο της ΓΣΕΕ στην Καβάλα χρησιμοποιώντας κάποιον χαρακτηρισμό του τύπου "ο συνδικαλισμός καβάλα στους εργαζόμενους"...

Κι όμως ούτε η ιστορία του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα ούτε πολύ περισσότερο η ιστορία της πόλης, επιτρέπουν τέτοιου είδους σκέψεις και εύκολα ευφρολογήματα. Γιατί μπορεί η γραφειοκρατική ηγεσία των εργαζομένων να στήσει στην Καβάλα, από τις 12 έως τις 15 Μαρτίου, ένα πανηγύρι με διεκδικήσεις (:), διακηρύξεις και πύρινους λόγους αυτοεπιβεβαίωσής της, ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι φέτος συμπληρώνονται 80 χρόνια από την ίδρυση της ΓΣΕΕ, και σίγουρα μέσα σε αυτό το διάστημα δεν υπήρξαν μόνο Πολυζωγόπουλοι. Βέβαια, όταν οι θεματικές του συνεδρίου έχουν τους τίτλους "Απασχόληση και ανταγωνιστικότητα", "Αναπτυξιακή πολιτική και απασχόληση", "Αγορά εργασίας, προσαρμογή στις νέες εργασιακές σχέσεις", τότε σίγουρα δεν χρειάζεται να ψάξεις και πολύ για να βρεις επιχειρήματα ώστε να μεμφθείς τους εκπροσώπους του συνδικαλισμού σήμερα. Αρκεί να αναφερθεί ότι τους ίδιους τίτλους είχαν οι θεματικές του πρόσφατου συνεδρίου του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων...

Ειρωνεία; Όχι, η ανατριχιαστική αλήθεια. Και η μεγαλύτερη ειρωνεία ίσως είναι το γεγονός ότι τις τελευταίες δεκαετίες η μόνη διαφορά της ΓΣΣΕ με τον ΣΕΒ είναι το ύψος των αυξήσεων στους μισθούς στο παζάρι για την υπογραφή της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, καθώς και ο αριθμός των νόμιμων απόλυσεων...

Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου της ΓΣΕΕ, η Πρωτοβουλία Κοινωνικής Παρέμβασης Καβάλας διοργανώνει, από την Τρίτη 10 Μάρτη, 6ήμερο ANTI-FORUM με κεντρικούς άξονες: 1) Γενική Συνομοσπονδία Εξυπηρέτησης Εργοδοτών, 2) Επίδομα ανεργίας χωρίς προϋποθέσεις, 3) Νομιμοποίηση όλων των αλλοδαπών εργαζομένων, 4) Μείωση ωρών εργασίας με αύξηση των αποδοχών. Θα πραγματοποιηθούν πολιτικές εκδηλώσεις, συζητήσεις, κινηματογραφική προβολή, θεατρικά δρώμενα, βιντεοπροβολές, συναυλία, χάπενινγκς κ.α.

Έχοντας αυτές τις σκέψεις στο μυαλό, η κριτική στους εργατοπατέρες της ΓΣΣΕ θα ήταν κάτι παραπάνω από άσκοπη. Αυτό άλλωστε θα το κάνουν κόμματα κι οργανώσεις που διακαής τους πόθος είναι να ελέγξουν (και πάλι;) τη ΓΣΣΕ, να μαντρώσουν για το δικό τους συμφέρον την εργατική

τάξη, η οποία εδώ και καιρό μετακόμισε από τον παράδεισο στην κόλαση.

Στις αράδες που απόμειναν θα θυμηθούμε:

- Ότι κάποτε το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα -κι όχι το ελληνικό εργατικό κίνημα-

Συνέχεια στη 4η σελίδα

Καθώς το Κόσσοβο απειλείται με μια γενικευμένη σύγκρουση, τα κομμάτια της Γιουγκοσλαβικής τραγωδίας φαίνεται να μπαίνουν ένα-ένα στη θέση τους. Το 90% του πληθυσμού της περιοχής από τη μια, ο σερβικός στρατός και οι παραστρατιωτικές συμμορίες της Βοσνίας από την άλλη, δεν είναι πιθανά παρά το προοίμιο μιας κρίσης που μπορεί ν' αναφλέξει τα Βαλκάνια.

Γιατί ανάμεσα στις μυλόπετρες ενός ολοκληρωτικού κρατισμού και ενός αναζωπυρωμένου εθνικισμού δεν μπορεί παρά ν' αλέθονται εκείνες οι κοινωνίες που κάποτε ήταν πολυεθνικές...

Σελίδα 2

IWW, WSA κ.α.:

Κάλεσμα για μια παγκόσμια συνάντηση

Ο εικοστός αιώνας στάθηκε σκληρός για τους εργάτες και τα κινήματά μας. Τώρα, στο τέλος του, αντιμετωπίζουμε τους καπιταλιστές χωρίς προσωπεία, χωρίς καν τα προσχήματα που κρατούσαν την εποχή που η ύπαρξη του δίδυμού τους, του κρατικού καπιταλισμού, τους ανάγκαζε να παριστάνουν πως ενδιαφέρονται για τους "αδύναμους". Και ενώ αυτή η διεθνοποιημένη ελίτ συνειδητά υποστηρίζει την ιστορική τάξη της απληστίας και του μίσους, οι συνδικαλιστικές και οι άλλες οργανώσεις ριζοσπαστι-

κής δημοκρατίας κοιτούν πίσω στις ήττες, τις απογοητεύσεις και τις διάφορες αποτυχίες, κουβαλώντας μαζί τους μια όλο και μεγαλύτερη αλληλουχία εσωστρέφειας, πικρίας και αντιδικιών για την ιδιοκτησία μιας φθίνουσας δόξας. Όπως είπαν οι σύντροφοί μας στην Chiapas, "Basta Ya!", Φτάνει πια! Έχουμε πλήρη συνείδηση, ως ακτιβιστές, των διαφορών μας, από κοινότητα σε κοινότητα, από ομάδα σε ομάδα, από άτομο σε άτομο. Συνεχίζουμε διαφωνίες δεκαετιών για το ποιος είναι πιο σωστός, ενώ εξακο-

λουθούμε να έχουμε απέναντί μας έναν κοινό εχθρό, τον παγκόσμιο καπιταλισμό, που παραμερίζει τις εσωτερικές διαφορές όταν πρόκειται για την υπεράσπιση της τάξης του. Αυτή η ανισορροπία όχι μόνο μας περιορίζει στα γκέτο της ιστορίας μας, αλλά και μας εξοντώνει. Έρχονται καταιγίδες και πρέπει να κοιτάξουμε βαθιά μέσα μας γι' αυτά που μας ενώνουν προτού χαθούμε στη θύελλα. Το 1995, ο EZLN δημοσιοποίησε ένα κάλεσμα για μια συνάντηση αυτών που αγωνίζονται για το δικό και την αξιοπρέπεια της

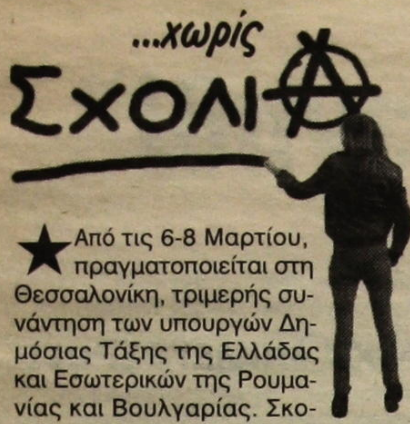
τάξης μας ενάντια στα αφεντικά. Δεν υπήρξε μια αντίξια συνδικαλιστική απάντηση. Οι "Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου" (IWW) ήταν απασχολημένοι με καυγάδες, η "Διεθνής Ένωση Εργατών" (AIT) ήταν απασχολημένη με διαγραφές τμημάτων, η σουηδική SAC ήταν απασχολημένη με διασπάσεις. Έχουμε φτάσει στο σημείο να αποτελεί ειδήση όταν συνδικαλιστικές ομάδες δουλεύουν επιτυχημένα με αδερφές οργανώσεις, όπως η "Food Not Bombs" ή η "Earth First!" (για να αναφέρουμε δύο

Συνέχεια στη 4η σελίδα

Δίκη Καρανίκα

Την Τρίτη 11 Μάρτη, στις 8.30 το πρωί, θα δικαστεί στο 5μελές στρατοδικείο Θεσσαλονίκης ο αρνητής στρατεύσης Νίκος Καρανίκας, με την κατηγορία της "λιποταξίας σε καιρό ειρήνης". Ο Νίκος Καρανίκας είχε συλληφθεί με την κατηγορία της "ανυποταξίας" τον Αύγουστο του 1995 και είχε καταδικαστεί πρωτόδικα σε τέσσερα χρόνια φυλάκισης. Το Δεκέμβριο του 1995 έγινε το εφετείο εκείνης της δίκης, όπου ο Νίκος καταδικάστηκε σε ένα χρόνο φυλάκισης με τριετή αναστολή. Με την αποφυλάκισή του, του επιδόθηκε φύλλο πορείας και το Γενάρη του 1996 εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης με την κατηγορία της "λιποταξίας σε καιρό ειρήνης".

"Η συνείδηση δεν φυλακίζεται, δεν δικάζεται, παρά μόνον απελευθερώνεται"-από γράμμα του Νίκου Καρανίκα τον καιρό της φυλάκισής του...

★ Από τις 6-8 Μαρτίου, πραγματοποιείται στη Θεσσαλονίκη, τριμερής συνάντηση των υπουργών Δημόσιας Τάξης της Ελλάδας και Εσωτερικών της Ρουμανίας και Βουλγαρίας. Σκοπός της συνάντησης είναι η "συνεργασία σε θέματα αρμοδιότητας των υπουργείων και η ανάπτυξη συντονισμένων και αποτελεσματικών μέτρων για την καταπολέμηση του "οργανωμένου εγκλήματος, της τρομοκρατίας, της διακίνησης ναρκωτικών και όπλων, του ξεπλύματος χρήματος και ιδιαίτερα της παράνομης μετανάστευσής".

★ Με εκπροσώπους του Σωματείου Ανέργων Βορειοκεντρικής Εύβοιας, συναντήθηκε την περασμένη εβδομάδα αντιπροσωπεία του ΚΚΕ με επικεφαλής την γενική γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος, Αλέκα Παπαρήγα. Για τη δημιουργία του Σωματείου, που μετράει ένα μήνα ζωής, αφορμή στάθηκαν οι κινητοποιήσεις των γάλλων και γερμανών ανέργων.

★ Περισσότεροι από 40 περουβιανοί εργάτες έχασαν τη ζωή τους ή αγνοούνται μετά από κατολίσθηση τεράστιων όγκων λάσπης και βράχων, σε μία απομακρυσμένη κοιλάδα της περιοχής των Άνδεων. Οι εργάτες προσπαθούσαν να αναστρέψουν τα νερά ενός ποταμού που είχε υπερχειλίσει μετά από καταρρακτώδεις βροχές.

★ Εικοσι τρεις ισλαμιστές σκοτώθηκαν τις τελευταίες ημέρες στην Αλγερία, σύμφωνα με ανακοίνωση των δυνάμεων ασφαλείας της χώρας, στη διάρκεια εκκαθαριστικών επιχειρήσεων. Σε αντίποινα δέχθηκαν σκοτώθηκαν οκτώ χωρικοί σε δύο επιθέσεις νοτιοδυτικά του Αλγερίου.

★ Οι υπουργοί εξωτερικών των τεσσάρων πιο πλούσιων σε κοιτάσματα πετρελαίου κεντροασιατικών χωρών της πρώην σοβιετικής ένωσης, συνεδριάζουν από την Κυριακή στην Άγκυρα, με πρωτοβουλία της τουρκικής κυβέρνησης, προκειμένου να υποστηρίξουν το δικό της σχέδιο για την πορεία διέλευσης του μεγάλου αγωγού πετρελαίου που θα συνδέει τα λιμάνια της Γεωργίας στην Κασπία θάλασσα με το τουρκικό λιμάνι του Τσεϊχάν στη Μεσόγειο. Μαζί με τον τούρκο υπουργό εξωτερικών Ισμαήλ Τζεμ βρίσκονται οι ομόλογοί του από το Καζακστάν, το Αζερμπαϊτζάν, τη Γεωργία και το Τουρκμενιστάν. Ο αγωγός θα έχει μήκος 1700 χιλιόμετρα και θα μπορεί να μεταφέρει 1 με 1,5 εκατομμύρια βαρέλια αργού πετρελαίου ημερησίως, έναντι κόστους κατασκευής 2,5 δισεκατομμυρίων δολларίων.

Πηγή όλων των παραπάνω ειδήσεων: "Μαύρα Μεσάνυχτα Έχουμε", τεύχος 5ο

Το (ανολοκλήρωτο) παζλ

Πίσω από τα φέρετρα των δεκάδων νεκρών αλβανών, τις ογκώδεις διαδηλώσεις, τις συγκρούσεις με την αστυνομία και το στρατό, την εμφάνιση των παραστρατιωτικών ομάδων, πίσω δηλαδή από τις στρατιές των απελπισμένων και τους στρατούς των δικτατόρων, ξεπροβάλλει η εικόνα ενός χάρτη. Η ίδια εικόνα που τόσο επιμελώς αποκρύβεται από την αντανάκλαση της τηλεόρασης στο μισοσκότεινο δωμάτιο. Ο ίδιος χάρτης που πάνω του σχεδιάστηκαν οι διαχωριστικές γραμμές των συνόρων και τα βελάκια των πολεμικών επιχειρήσεων...

Η ΤΑΝ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟ. Όταν η εξουσία ονειρεύεται την απόλυτη υποταγή, η ιστορία παράγει την απόλυτη τύφλωση. Δύο εκατομμύρια αλβανοί στερημένοι από εκπαίδευση, θρησκευτική ελευθερία, πολιτικά δικαιώματα, αλλά -κυρίως- στερημένοι από ένα οποιοδήποτε μέλλον. Καταπιεσμένοι στο όνομα της εθνικής κυριαρχίας μιας μειοψηφίας που ήδη πυροδότησε έναν πόλεμο με εκατοντάδες χιλιάδες θύματα. Αναπόφευκτα εξεγερμένοι στο όραμα μιας εθνικής απελευθέρωσης που πιθανόν θα προσθέσει χιλιάδες ακόμη στους νεκρούς, στους ανάπηρους και στους εκτοπισμένους των βαλκανικών εθνικισμών. Οι εξελίξεις εκτυλίσσονται με κινηματογραφική ταχύτητα. Οι διαδηλώσεις των αλβανών φοιτητών των προηγούμενων μηνών είναι ήδη μαζικές συγκρούσεις με την αστυνομία. Στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις απ' όλη τη Σερβία συγκεντρώνονται στο Κοσσυφοπέδιο. Πολλοί αλβανοί κυκλοφορούν ανοιχτά με καλάσνικοφ στα χωριά και τις πόλεις των νότιων και νοτιοανατολικών περιοχών (στα σύνορα με τη βόρεια Αλβανία). Υπάρχουν πληροφορίες ότι εμφα-

αυτός να διέλθει μέσω του Μοναστηρίου, της Οχρίδας ή των Ευζώνων. Όπως αντίστοιχα φημολογείται πολιτική λύση με την εφαρμογή ενός σχεδίου καντονοποίησης, σαν την Ελβετία.

Στην αλβανική εξέγερση όμως δεν φαίνεται να υπάρχει λύτρωση, ούτε και λύση. Γιατί συνδέεται άρρηκτα με τους εθνικιστικούς πολέμους στη Βοσνία, εγκλωβισμένη στα ίδια αδιέξοδα και με τις ίδιες προοπτικές. Είναι συνεπακόλουθο της ανάδυσης στυγνών πολιτικών δικτατοριών στη Σερβία, την Κροατία, τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, τη FYROM. Στη ρευστή πολιτική κατάσταση που ακολούθησε τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, η δημιουργία μιας καινούργιας κυρίαρχης τάξης στην πολιτική και στην οικονομία, οι ολοκληρωτικές εθνικιστικές ιδεολογίες, η ύπαρξη ενός εκτεταμένου μωσαϊκού μειονοτήτων και η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών δεν ήταν παρά τα στοιχεία που τροφοδότησαν τον πόλεμο για να ανατροφοδοτηθούν απ' αυτόν. Καθόλου τυχαία, η αντιπολίτευση στο εσωτερικό των συγκεκριμένων κρατών γίνεται από ακόμη πιο υπερεθνιστικές θέσεις. Το ίδιο προσχεδιασμένα που η

ταναστών στην Ελλάδα και στην Ιταλία επί πέντε χρόνια. Δημιουργώντας μια διχασμένη χώρα ανάμεσα στο βορρά και στο Νότο και εξοπλίζοντας την εκδίκηση των κολασμένων, όχι μόνο στην Αλβανία, αλλά και τώρα στο Κοσσυφοπέδιο. Και παράγοντας παρράλληλα μια τεράστια αντίφαση. Ενώ το σύνολο των βαλκανικών συγκρούσεων έγιναν προς όφελος ή σαν αποτέλεσμα της κίνησης του παγκόσμιου κεφαλαίου, το παραγόμενο προϊόν ήταν λεηλατημένες χώρες που τελικά είχαν μικρότερη από την αναμενόμενη αξία γι' αυτό.

Για την ανεπτυγμένη Ελλάδα, τα γεγονότα στο Κοσσυφοπέδιο μοιάζουν να να γίνονται σε άλλο πλανήτη. Οι κάτοικοι της μπορούν να κυκλοφορούν ανέμελοι, ανησυχώντας ίσως ελαφρά για μια αύξηση των προσφύγων και της "εγκληματικότητάς" τους. Αγνοώντας ότι η χώρα τους είχε προετοιμάσει την σημερινή κατάσταση, δίνοντας -μαζί με τις υπόλοιπες ΕΟΚικές χώρες- την αφορμή για το ξέσπασμα του πολέμου στη Βοσνία, με την αναγνώριση της κρατικής οντότητας της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης. Ξεχνώντας ότι τον σέρβικο ολοκληρωτισμό τον έθρεψε με κάθε τρόπο ο ελληνικός εθνικισμός, στηρίζοντας τον Μιλόσεβιτς. Πιστεύοντας ότι η επέλαση των ελληνικών επιχειρήσεων στα ρημαγμένα Βαλκάνια είναι γενναιοδωρή προσφορά ανάπτυξης σε κατώτερους λαούς. Θαυμάζοντας την ανιδιοτέλεια της κυβέρνησής τους, που τρέχει αμέσως αρωγός και μεσολαβητής. Βρίζοντας την τουρκική προκλητικότητα, αν η κυβέρνηση της γειτο-

της γιουγκοσλαβικής τραγωδίας

νίστηκαν στο Κόσσοβο μονάδες του Αρκάν και του Σέσελι (των σέρβων παραστρατιωτικών που ηγήθηκαν των εθνικιστικών εκκαθαρίσεων στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη). Και καθώς η επιρροή των μετριοπαθών κομμάτων της αλβανικής κοινότητας εξανεμίζεται, η επιρροή του "απελευθερωτικού στρατού του Κοσσυφοπέδιου" αυξάνει.

Η κοινωνία βγαίνει στους δρόμους, αντίστοιχα και οι χάρτες βγαίνουν πάνω στα τραπέζια. Πριν από δέκα μέρες ο Γκλιγκόρφ κατάγγειλε την ύπαρξη σχεδίων για τη διάνοιξη ενός διαδρόμου μέσω της FYROM που θα επιτρέψει τον εκτοπισμό ενός εκατομμυρίου αλβανών του Κοσσυφοπέδιου από τον σερβικό στρατό. Φημολογείται ότι τα σχέδια του σερβικού επιτελείου για έναν τέτοιο διάδρομο εξετάζουν τα ενδεχόμενα

κρατική ολοκλήρωση στη FYROM πέρασε από την παραγωγή πολιτικής εξουσίας, ιδεολογίας, ιστορίας και κουλτούρας που αγνόησε -όπου δεν κατάτρεξε- το 40% του πληθυσμού που αντιπροσωπεύει η αλβανική μειονότητα. Με συνέπεια να υπάρχει και ένα δεύτερο Κόσσοβο στα Σκόπια και η πιθανότητα το κυριότερο αποτέλεσμα της αλβανικής εξέγερσης στο Κοσσυφοπέδιο να είναι η διάλυση της FYROM.

Παρόμοιες απτίες είχαν κάνει και την εμφάνισή τους στον αλβανικό Μάρτη, πέρσι. Οικονομική εξαθλίωση, εθνικιστική ρητορεία και μοίρασμα του πλούτου ανάμεσα στις πολυεθνικές και σε μια μαφιόζικης νοοτροπίας κυρίαρχη τάξη. Το αποτέλεσμα ήταν να χαθούν δύο έως πέντε δισεκατομμύρια δολάρια, δηλαδή οι οικονομίες 800.000 με-

νικής χώρας αποφασίσει να κάνει το ίδιο. Θυμώνοντας αν πιάσει κάτι το αντί τους για τουρκική και σλαβομακεδονική μειονότητα στην χώρα τους. Εντυφώνοντας στις αναλύσεις για χριστιανικά και μουσουλμανικά τόξα διαπρεπών αναλυτών. Ενισχύοντας τους εράνους της εκκλησίας για τους πρόσφυγες. Τρέχοντας σε συλλαλητήρια του κ. Κοσμάπουλου. Βλέποντας τις ειδήσεις στην τηλεόραση.

Αυτοί που πιστεύουν ότι η κάθε είδους εθνικιστική παράνοια έχει μεταμορφώσει την κοινωνία και τη ζωή τους, μπορούν να βγούν στους δρόμους. Έχουν, έτσι κι αλλιώς, πολλά να πουν και ένα διαφορετικό κόσμο να ονειρευτούν...

M.K.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. (ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ.). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ: 257.364) ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Πολλές φορές έχουμε μιλήσει για τις συνέπειες της σκληρής κεφαλαιοκρατικής επίθεσης εναντίον των εργαζομένων και του μεγαλύτερου τμήματος της κοινωνίας. Τα κραυγαλέα παραδείγματα των υπόλοιπων Ευρωπαϊκών κρατών, οι προτάσεις των οικονομικών επιτελείων, οι εκθέσεις των κυβερνητικών συμβούλων σε συνδυασμό με την παθητική στάση των ηγετών του συνδικαλιστικού κινήματος μας δίνουν χωρίς αμφιβολία μια πρώτη εικόνα της «Νέας Εποχής» στο χώρο της εργασίας.

Η ελαστικοποίηση, η αναμόρφωση (κατάργηση) των συλλογικών συμβάσεων, η μείωση του πραγματικού εισοδήματος, οι απολύσεις είναι τα πρώτα αποτελέσματα που προκύπτουν απ' την πρακτική εφαρμογή της νεοφιλελεύθερης βαρβαρότητας.

Η κυβέρνηση προχωρά στην «Εξυγίανση» των ΔΕΚΟ ανοίγοντας το δρόμο προς την ιδιωτικοποίησή τους, αφού πρώτα κατασκευοφάνησε το ρόλο των εργαζομένων (των προνομιούχων) και παρουσίασε παραπλανητικά στοιχεία για την πορεία των επιχειρήσεων, στην κοινή γνώμη. Κοινή συνισταμένη στις αλλαγές που αφορούν τις ΔΕΚΟ είναι η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων.

Το πακέτο των νέων μέτρων περιλαμβάνει αύξηση των ωρών εργασίας, μείωση των αποδοχών, αυστηρότερους κανονισμούς εργασίας και φυσικά απολύσεις.

Πιο συγκεκριμένα:

- Η κυβέρνηση θα δοκιμάσει τις δυνάμεις της, ανοίγοντας το πρώτο μέτωπο στην Ολυμπιακή Αεροπορία. Θεωρείται βέβαιο ότι αν υλοποιηθούν τα σχέδια της κυβέρνησης στην συγκεκριμένη επιχείρηση, θα ανοίξει αυτόματα ο δρόμος για την εφαρμογή πιο σκληρών μέτρων στις υπόλοιπες ΔΕΚΟ.

Με τη «θαλασσοκούνη» τύπου πολιτική μπαίνει στο στόχαστρο το θωρο, το πενήντημερο και ό,τι έχει σχέση με τις ώρες απασχόλησης. Ταυτόχρονα μεθοδεύεται και η μείωση του κόστους εργασίας. Το πρόβλημα της λειτουργίας της Ο.Α. καιρό τώρα μετατίθεται στους εργαζόμενους. Κανείς δεν μιλάει για τα χρέη που άφησε ο Ωνάσης, για τις οφειλές του Κράτους προς την επιχείρηση και για τα χρέη των κομμάτων προς την Ο.Α., από δωρεάν εισιτήρια που ανέρχονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια.

Απ' την άλλη μεριά φαίνεται δύσκολο έως απίθανο να δοθεί ουσιαστική απάντηση απ' τους εργαζόμενους. Το συνδικαλιστικό τους κί-

Εξυγίανση; 'Όχι ευχαριστώ

νημα κατακερματισμένο (16 σωματεία υπάρχουν στο χώρο της Ολυμπιακής) και εξαρτημένο από τα κόμματα σε μεγάλο βαθμό αποτελει έναν εύκολο αντίπαλο.

- Ένας άλλος οργανισμός, του οποίου ο εσωτερικός κανονισμός απασχόλησε την κυβέρνηση, είναι ο ΟΣΕ. Αφού μας προετοίμασαν με τίτλους στις εφημερίδες όπως «πως θα αντιμετωπιστεί το χρέος των 600 δις» προχωρούν σε σαρωτικές αλλαγές. Επιπαικτικά μπήκε το ζήτημα των αναγκαστικών μετατάξεων, ενώ ακόμα προβλέπεται η αύξηση του χρόνου εργασίας. Στο εξής δεν θα πληρώνονται οι υπερωρίες μια και δεν θα ισχύει το θωρο. Ο υπολογισμός θα γίνεται πλέον σε δεκαπενθήμερη βάση. Από τα πρώτα στοιχεία προκύπτει ότι ένας εργαζόμενος μπορεί να δουλεύει μια μέρα περισσότερο από 12 ώρες. Επίσης κόβονται τα επιδόματα και τα «εκτός έδρας» ενώ μειώνεται από 14 σε 11 ώρες ο χρόνος ανάπαυσης που πρέπει να μεσολαβεί ανάμεσα σε δύο βάρδιες.

Μέσα σ' όλα αυτά το Υπ. Οικονομικών αναφέρει ρητά ότι οι διοικήσεις δεν θα έχουν το δικαίωμα να προχωρήσουν σε αυξήσεις μισθών μεγαλύτερες του 4%. Αξίζει να ση-

μειωθεί εδώ ότι έχουν ήδη διακοπεί αρκετά δρομολόγια τα οποία χαρακτηρίστηκαν «ζημιογόνα». Με την εφαρμογή των νέων μέτρων αναμένονται και αυξήσεις των εισιτηρίων.

- Στις αστικές συγκοινωνίες αναμένεται να δοθεί σκληρή μάχη ανάμεσα στην κυβέρνηση και τους εργαζόμενους. Γι' αυτό το λόγο οι οριστικές αποφάσεις αναμένεται να παρθούν πολύ αργότερα από αυτές που αφορούν τις υπόλοιπες ΔΕΚΟ.

Η κυβέρνηση πάντως εξετάζει και θα προτείνει την εφαρμογή ελαστικού ωραρίου (αντί για 8ωρο, εργασία 6-9 ωρών) ή δύο 4ωρα απασχόλησης την ίδια μέρα.

Επίσης μεθοδεύεται η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας πολλαπλής ειδίκευσης! Ένας εργαζόμενος δηλ. θα μπορεί κάποιες μέρες να απασχολείται ως οδηγός και κάποιες άλλες ως τεχνίτης των λεωφορείων.

- Η ελαστικοποίηση του ωραρίου έχει ήδη προταθεί στα ΕΛΤΑ. Προβλέπεται ότι τα κεντρικά ταχυδρομεία θα είναι ανοιχτά απογεύματα και το Σάββατο χωρίς αυτές οι ώρες απασχόλησης να θεωρούν-

νται υπερωρίες. Αυτό σημαίνει ότι ο υπολογισμός του χρόνου εργασίας θα γίνεται στο εξής σε εβδομαδιαία βάση.

Εδώ και μέρες έχει υπογραφεί η πρώτη συμφωνία ανάμεσα στην συνδικαλιστική ηγεσία των εργαζομένων και τη διοίκηση των ΕΛΤΑ. Αυτή περιλαμβάνει τη θεσμοθέτηση της αναγκαστικής μετάθεσης εργαζομένων σε μια ευρύτερη περιοχή όταν η διοίκηση το επιλέξει, καθώς και την αύξηση των ταχυδρομικών τελών.

- Ένας άλλος τομέας με τον οποίο θέλει να ξεπερνάει γρήγορα η κυβέρνηση είναι αυτός της ΕΡΤ. Υπάρχει ήδη σχέδιο για την πρόωρη συνταξιοδότηση περίπου 700 εργαζομένων.

Εν' όψει συνεδρίου...

Είναι ξεκάθαρο λοιπόν, ότι οι πρώτες αλλαγές μέσα στις ΔΕΚΟ δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την επιβολή ενός νέου, ουσιαστικά, τύπου εργαζομένων: του ευέλικτου μέσα σ' ένα διαφορετικό μοντέλο εργασίας και του υποταγμένου στις επιλογές του εργοδότη.

Μια -έστω και πρόσκαιρη- νίκη της κυβέρνησης στο μέτωπο των

ΔΕΚΟ ανοίγει το δρόμο για νίκες σε όλες τις κοινωνικές μάχες που θα ακολουθήσουν. Η οργάνωση της αντίστασης, κυρίως απ' το κομμάτι της κοινωνίας που απειλείται με περιθωριοποίηση, είναι καθήκον. Αυτή η αντίσταση όμως δεν διαφαίνεται. Η λογική των υποταγμένων συνδικαλιστών σε όλους τους κλάδους λειτουργεί περισσότερο σαν άλλοθι στην κυβερνητική πολιτική και στις νεοφιλελεύθερες επιλογές της Ε.Ε.

Η επίσημη ηγεσία, η ΓΣΕΕ δεν έχει φυσικά κανένα λόγο να διαφοροποιηθεί απ' τις αντιλήψεις που έντεχνα έχουν καλλιεργήσει τα κομματικά στελέχη στους εργαζόμενους.

Για τα μάτια του κόσμου, για να κερδίσουν τις εντυπώσεις εν' όψει συνεδρίου αποχώρησε απ' το διάλογο με τον ΣΕΒ για την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης εργασίας. Μετά το συνέδριο της και την σύγκληση επανεκλογής του Πολυζωγόπουλου θα μπορεί να συνεχίσει το παζάρεμα των εργατικών δικαιωμάτων και κεκτημένων.

Αυτοί κάνουν τη δουλειά τους (επαγγελματικά στελέχη είναι άλλοι). Ο δικός μας ρόλος όμως ποιος είναι; Μήπως ήρθε η ώρα να πετάξουμε από πάνω μας το μπαλάκι της εξυγίανσης του εκσυγχρονισμού, της εθνικής οικονομίας. Μήπως ήρθε η ώρα να επιβάλλουμε και όχι να ζητήσουμε.

Ο ρεαλισμός της καθημερινής αντίστασης ενάντια στην ουτοπία της νεοφιλελεύθερης έκφρασης του καπιταλισμού.

T.X.

Απολύσεις στο χώρο του βιβλίου

Να σταματήσει αυτό το αίσχος!

Το δίμηνο που πέρασε αρκετοί συνάδελφοι από βιβλιοπωλεία και εκδοτικούς οίκους απολύθηκαν.

Για μια ακόμη χρονιά έγιναν οι «καθιερωμένες» απολύσεις, μετά την εορταστική περίοδο. Οι απολύσεις αυτές, μαζί με τις «καθιερωμένες» απολύσεις μετά τη σχολική περίοδο (τέλη Οκτώβρη) είναι θεσμός για τους εργοδότες. Για μας τους εργαζόμενους είναι απαράδεκτες.

Οι φτηνές δικαιολογίες των αφεντικών

1. «Δεν βγαίνω, πρέπει να μειώσω το προσωπικό». Η επίκληση της κρίσης είναι απάτη και κοροϊδία. Δε δεχόμαστε τη λογική των περικοπών, τη λειτουργία των επιχειρήσεων με το λιγότερο κόσμος. Άλλωστε, πάντα, η απόλυση του συναδέλφου συνοδεύεται με εντατικοποίηση των υπολοίπων, με πίεση για υπερωρίες ή με πρόσληψη άλλου που στοιχίζει φθηνότερα.

2. «Δεν κάνει για τη δουλειά. Είναι ακατάλληλος». Άλλη μια ψευτιά των αφεντικών. Άλλη μια υποκρισία. Όταν η ανεργία οργιάζει, ο εργοδότης εύκολα λέει, «δε μου κάνει». Ξέρει ότι μπορεί να βρει άλλον, φθηνό, ή πιο προσαρμόσιμο, ή που να διεκδικεί λιγότερο. Τα αφεντικά μας λένε πως, θέλουν ειδικευμένους υπαλλήλους. Δεν προσλαμβάνουν, όμως, άνεργους συναδέλφους του κλάδου, γιατί δεν θέλουν να πληρώσουν την προϋπηρεσία τους. Ακόμη και όταν κάνουν τέτοιες προσλήψεις, «πατάνε» στην ανάγκη του συναδέλφου (πολύ χρόνο στην ανεργία) και δεν αμείβουν με βάση την προϋπηρεσία του.

3. «Μα δεν απολύθηκε, απλώς έληξε η σύμβασή του». Η μη ανανέωση σύμβασης ορισμένου χρόνου είναι για μας απόλυση. Καταγγέλλουμε τις ευέλικτες και επισφαλείς μορφές εργασίας (ωρομίσθιο, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, δελτίο παροχής υπηρεσιών...) και τη «μαύρη» - ανασφάλιστη εργασία.

Όχι φτηνή εργατική δύναμη για τους εργο-

δότες. Αρνούμαστε το ρόλο του ελαστικοποιημένου εργαζόμενου, του εργαζόμενου μιας χρήσης, του «απασχολήσιμου».

Πίσω από τις απολύσεις και τις «ευέλικτες» εργασιακές σχέσεις βρίσκεται η προσπάθεια των εργοδοτών για μεγιστοποίηση των κερδών τους.

Οι απολύσεις που καταγράψαμε:

- * Συναδέλφισσα από τη Στοά του Βιβλίου (ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ-ΠΟΛΙΣ-ΕΞΑΝΤΑΣ).

- * Συναδέλφισσα από το βιβλιοπωλείο «ΣΤΟΚ». Δούλεψε σαν ωρομίσθια 8 μήνες. Καλύψε τις ανάγκες της καλοκαιρινής περιόδου (άδειες) και των γιορτών. Μετά απολύθηκε.

- * Συνάδελφος από την «ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ». Έληξε η σύμβασή του. Δεν ανανεώθηκε.

- * Δύο συναδέλφισσες από την «ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ». Της μιας έληξε η σύμβαση και δεν ανανεώθηκε. Η άλλη δούλεψε στην «Πρωτοπορία» 5 χρόνια. Για την επιχείρηση ήταν «μαύρο πρόβατο». Είχε συμμετάσχει στην πολυήμερη απεργία του 1994. Μετά τις απολύσεις στην «Πρωτοπορία» έγιναν και πάλι προσλήψεις συμβασιούχων.

- * Συναδέλφισσα από το βιβλιοπωλείο «ΠΑΡΑΘΥΡΙ» στο Καλαμάκι. Δούλεψε εκεί 5 χρόνια. Ακριβώς 1 χρόνο αφότου γέννησε και αφότου έληξε ο νομικός περιορισμός, απολύθηκε. Στη θέση της προσλήφθηκε άλλος που στοιχίζει πιο φθηνά.

- * Συναδέλφισσα από τους «ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ». Έληξε η σύμβασή της και δεν ανανεώθηκε. Δούλεψε σαν επιμελήτρια. Απολύθηκε και τώρα οι «ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ» της δίνουν την ίδια δουλειά, αλλά με δελτίο παροχής υπηρεσιών. Έτσι στοιχίζει φθηνότερα.

- * Συνάδελφος από τον «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ» (κατάστημα Συντάγματος). Δούλεψε εκεί δύο χρόνια.

- * Στον «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ» την περίοδο των γιορτών προσλήφθηκαν δέκα συμβασιούχοι με σύμβαση ενός μηνός (!). Εκτός από 2-3, οι άλλοι απολύθηκαν.

Σίγουρα, υπάρχουν κι άλλες απολύσεις που

δεν τις μάθαμε...

Αντίσταση - συλλογικότητα - αξιοπρέπεια

Είναι ανάγκη συλλογικά να αντιδράσουμε σ' αυτή την άθλια πραγματικότητα. Τα αφεντικά κοιτούν το συμφέρον τους και δε διστάζουν να πειράξουν εργαζόμενους στο δρόμο, για να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους. Ας κοιτάξουμε κι εμείς το δικό μας συμφέρον που πάει κότρη στα συμφέροντα του εργοδότη.

Συνάδελφοι,

με τα αφεντικά δεν είμαστε μια οικογένεια. Για να βελτιωθεί η θέση μας (λιγότερη και καλύτερη αμειβόμενη εργασία) πρέπει να μειώθουν τα κέρδη των εργοδοτών. Αυτό για να γίνει, χρειάζεται πίεση και αγώνας. Ο εργοδότης δε βάζει το χέρι στην τσέπη οικειοθελώς. Η δύναμή μας είναι η ενότητα και η αλληλεγγύη.

Πότε μην πούμε: «Εγώ είμαι καλά. Τι με νοιάζει;» Όταν το μεροκάματο του διπλανού πέφτει, αυτό πιέζει και το δικό μας μεροκάματο. Όταν ο διπλανός απολύεται, αυτό κάνει και τη δική μας θέση πιο επισφαλής. Όταν κυριαρχεί το ωρομίσθιο και η ελαστική εργασία και το δικό μας θωρο - 40ωρο κινδυνεύει.

Άλλωστε, η κυβέρνηση ετοιμάζει νομοσχέδιο για διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε ετήσια βάση και με απόκλιση 2 ωρών από το θωρο. Ο εργοδότης θα μπορεί να απασχολεί τον εργαζόμενο 6, 8 ή 10 ώρες, ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης. Η υπερεργασία και η υπερωρία θα καταργηθούν.

Ας καταλάβουμε ότι, ορισμένα πράγματα δεν κρίνονται μόνο μέσα σε κάθε μαγαζί, αλλά σε γενικότερο επίπεδο. Τάξη εναντίον τάξης. Εργαζόμενοι εναντίον αφεντικών.

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου,
Χάρτου & Γραφ. Τεχνών

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 124

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19

Το γραφείο είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μ.μ.

ΤΗΛ. - FAX: (01) 38.43.950

E-mail: alfanarc@compulink.gr

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809

T.K. 100 35

ΑΘΗΝΑ

Με την υποταγή;

Συνέχεια από την 1η σελίδα

- οργανώσε την 1/5/1894, την πρώτη συγκέντρωση για την εργατική πρωτομαγιά κι ότι τον Ιούλιο του 1909 ιδρύθηκε μία Φεντερασιόν.
- Ότι μετά από συγκρούσεις με τη χωροφυλακή, υπογράφεται στην Καβάλα, στις 15/4/1914, η πρώτη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, μεταξύ καπνεργατών και εργοδοσίας.
- Ότι στις 28/10/1918 κι εν μέσω κρατικής τρομοκρατίας, ιδρύεται η ΓΣΣΕ.
- Ότι στην Καβάλα, το Σεπτέμβριο του 1924, μετά από απεργία διαρκείας και συγκρούσεις με τη χωροφυλακή, πέφτουν οι πρώτοι νεκροί καπνεργάτες.
- Ότι οι νεκροί έγιναν 12 στην εξέγερση της 9ης Μάη του '36.
- Ότι την 1/1/1961 σημειώνονται τα πρώτα σοβαρά επεισόδια με 30

τραυματίες, σε συγκέντρωση για την εργατική πρωτομαγιά.

Ότι, ότι...θα μπορούσαν όλες οι εκδηλώσεις, βίαιες και μη, της εργατικής τάξης στην Ελλάδα να είναι αυθόρμητες όπως οι παραπάνω και όχι πάντοτε με την επίνευση του Κ.Κ.Ε. Ότι θα μπορούσαν να έχουν συνέχεια και ουσιαστικά αποτελέσματα αν οι εργάτες δίνουν τέλος στην πολιτική κυματοθραύστη και χειραγώγησης της ΓΣΣΕ, αναπτύσσοντας αυτόνομη κι εξωθεσμική δράση.

Ότι θα μπορούσε η εργατική τάξη του σήμερα, που πιπιλίζει την καραμέλα του ξεπουλημένου συνδικαλισμού και της βιτρίνας-ΓΣΣΕ, να διατηρήσει τουλάχιστον τις αξίες εκείνου του κινήματος.

Την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα και την αυτοοργάνωση.

N.J.N.P.-ΣΕΡΡΕΣ

Κατάληψη σε καπνεργοστάσιο

Τις 25 ημέρες συμπληρώνει σήμερα η καθολική απεργία των 132 εργαζομένων στα καπνεργοστάσια Atic & Great S.A., στη Θεσσαλονίκη. Οι χώροι εργασίας έχουν καταληφθεί και συνεχίζεται η επίσχεση εργασίας. Οι ιδιοκτήτες και καπνέμποροι Βιδάλης και Χαρδαλιάς, έχουν απειλήσει ότι εάν δεν λήξει η κατάληψη του εργοστασίου θα το κλείσουν και θα μεταφέρουν αλλού την επιχείρησή τους (πιθανότατα στη Θράκη). Την περασμένη Τρίτη η επιθεώρηση εργασίας έφερε την υπόθεση στα δικαστήρια, ωστόσο η δίκη αναβλήθηκε αφού παρουσιάστηκε μόνο ο Χαρδαλιάς. Να θυμίσουμε ότι οι καπνεργάτριες/ες διεκδικούν δεδουλευμένα, άδειες και δώρα, 17 περίπου μηνών, από το '96, '97 και '98. Στην κατάληψη και περιφρούρηση του εργοστασίου συμμετέχουν και άλλα μέλη του συνδικάτου καπνεργατών/τριών νομού Θεσσαλονίκης "ΠΑΓΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΟ".

4. Η παλιά πολιτική και τα ζωντανά της πτώματα

"Όπου και αν κοιτάξουμε βλέπουμε πως έχουν εξαφανιστεί πολλές από τις μορφές τις οποίες γνωρίζαμε και στις οποίες πιστεύαμε, λες και ο ορίζοντας των ιδεών και των κοινωνικών προτάσεων ξεθώριασε και απομείναμε χωρίς τα βασικά οράματα μιας κουλτούρας που όχι πριν από πολύ καιρό αποκαλούσαμε προοδευτική σε αντιδιαστολή με την αντιδραστική"

Manuel Vázquez Montalbán,
"Φυλλάδιο από τον πλανήτη των πιθήκων"

Η παλιά πολιτική, αυτή των αρχών και των προγραμμάτων, αυτοθυσιάζεται στο ιερό σφαγείο της παγκόσμιας αγοράς. Τώρα η ιδεολογική γραμμή των μοντέρνων πολιτικών κομμάτων καθορίζεται από το ελεύθερο παιχνίδι της προσφοράς και της ζήτησης. Αυτό που έχει σημασία, είναι να έχεις ένα καλό εμπόρευμα για να ανταγωνιστείς τα υπόλοιπα για την "προτίμηση του καταναλωτή". Η πολιτική πρόταση γίνεται μια λεπτομέρεια μιας χρήσης, καταναλώσιμη κι ευκολοχώνευτη. Όλο και λιγότεροι πολίτες γνωρίζουν την ιστορία, τις αρχές και τα προγράμματα των πολιτικών οργανώσεων. Όλο και περισσότερο η διαφορά των διαφόρων προσφορών συνίσταται στη διαφορά των προσώπων (πολλές φορές ούτε καν αυτό, όπως αποδεικνύει το PRD-στυλ, το κόμμα της αριστερής αντιπολίτευσης στο Μεξικό). Οι πολιτικές προτάσεις απλά ονομάζονται έτσι, δεν είναι παρά απόψεις και θέσεις πάνω σε δεδομένες καταστάσεις. Έχουν το χαρακτήρα ενός ανεμοδείκτη στο μέσο μιας ανεμοθύελλας. Όπως σε ένα παιχνίδι με περιστρεφόμενα αλογάκια σε ένα επαρχιακό πανηγύρι, η δεξιά περνά από το κέντρο και την αριστερά, η αριστερά απ' τη δεξιά και το κέντρο. Καβαλώντας το αλογάκι της προτίμησής του, ο πολίτης περνά από όλο το ιδεολογικό φάσμα. Η σύγχρονη πολιτική γίνεται όλο και περισσότερο υπόθεση της ελίτ. Και η ανώτερη εξάσκησή της, υπόθεση μιας ελίτ των ελίτ. Η κοινωνία μετατρέπεται από περιστασιακό δράστη σε μόνιμο θεατή. Σύντομα οι πολίτες θα ασκούν την "πολιτική" μέσα από τις τηλεοπτικές οθόνες. Ο πολίτης θα εκφράζει την προτίμησή του μπροστά στην οθόνη ενός υπόλογιστή. Όχι πια κλεισίματα δρόμων, όχι πια κινητοποιήσεις, όχι πια συγκεντρώσεις, όχι πια καταλήψεις κτιρίων, όχι πια παραχές, οι οποίες, όπως δείχνει το όνομά τους, αυτό που ταραζουν είναι οι αγορές, δηλαδή το "έθνος". Ο πολίτης θα διαλέγει μια πολιτική άποψη όπως επιλέγει ένα εμπόρευμα σε ένα σούπερ-μάρκετ, αλλά από το σπίτι του. Το υπάρχον βαρβαίνει και συντρίβει το αναγκαίο. Οι στατιστικές και οι δημοσκοπήσεις κατευθύνουν τις πολιτικές σκέψεις, όπως παλιά το έκαναν οι ιστορικές αναλύσεις και οι ιδεολογικές πεπειθήσεις. Όχι πια η μεταμόρφωση της ιστορικής σκέψης σε πολιτική θεωρία και με τη σει-

Κάλεσμα για μια παγκόσμια συνάντηση

Συνέχεια από την 1η σελίδα

παραδείγματα από την περιοχή μας, την βόρεια Καλιφόρνια). Πώς μπορούμε να οικοδομήσουμε ένα παγκόσμιο κίνημα, ή να εναντιωθούμε στον παγκόσμιο καπιταλισμό, όταν δεν μπορούμε καν να μιλήσουμε μεταξύ μας ή με αυτούς που είναι αρκετά οργανωμένοι ώστε να μας απευθυνθούν ως τέτοιοι;

Η απάντηση είναι πως δεν μπορούμε. Αν αντιμετωπίσουμε αυτό το θεμελιώδες πρόβλημα, τότε θα μπορούσαμε να μπούμε στον 21ο αιώνα ως αποτελεσματικοί φορείς της εργατικής απελευθέρωσης. Αν όχι, απλά θα μετατραπούμε σε συλλόγους ιστορικών μελετών.

Με αυτή την κρίσιμη σκέψη στο μυαλό, ας ελπίσουμε πως δεν είναι ήδη αργά και ας δούμε μερικά από τα πράγματα που έχουμε κοινά ως συνδικαλιστές.

Η αλληλεγγύη και η ελευθερία, η άμεση δράση για κοινούς στόχους, η αλογόκριτη επικοινωνία της ελεύθερης σκέψης είναι κοινές μας βάσεις. Μοιραζόμαστε τις αξίες του εργατικού ελέγχου, της εξουσίας της βίας μέσα από την άμεση δημοκρατία και τους διάφανους χειρισμούς. Τα υποστηρίζουμε όλα αυτά για πάνω από έναν αιώνα και αποτελούν πράγματι ένα ανάθεμα για την τυραννία.

Υποστηρίζουμε τη διαφορετικότητα -είναι η δύναμή μας- και την πρωτοβουλία ως δρόμο για την ολοκλήρωση του ελεύθερου ανθρώπου.

Όχι μόνο δεν είμαστε μόνοι μας στην υποστήριξη αυτών των αρχών, αλλά επιπλέον αυτές κάνουν τις διαφορές μας συγκριτικά μικρές. Όλοι ξέρουμε πως οι ζωές μας είναι σπουδαιότερες απ' τις δουλειές μας, αλλά πολλά από τα προβλήματα μας πηγάζουν από τον έλεγχο της παραγωγής από τα αφεντικά: περιβαλλοντική υποβάθμιση, έλλειψη στέγης, ανεργία, οι εξευτελισμοί των διακρίσεων. Αυτό που δεν γνωρίζουμε είναι πως οι περισσότεροι στην τάξη μας αισθάνονται το ίδιο, δεν θεωρούν όμως πως αντιμετωπίζουμε σοβαρά τις περιστάσεις γιατί αν μας παρατηρήσουν προσεκτικά, στο μόνο που φαινόμαστε καλοί είναι οι διασπαστικοί καυγάδες.

Και οι διασπαστικοί καυγάδες δεν είναι ελκυστικοί για κανέναν, σύντροφοι και συντρόφισσες!

Η αλλαγή αυτής της κατάστασης και η υπεράσπιση και διεύρυνση των συμφερόντων της τάξης μας εξαρτάται από την ικανότητα του κινήματός μας για τη θεραπεία αρχαίων σχισμάτων και την υπεράσπιση του κοινού σκο-

πού σε οποιοδήποτε μέτωπο αγώνα βρεθούμε. Με αυτά στο μυαλό, συνδικαλιστές από την περιοχή του κόλπου του Σαν Φρανσίσκο, Βόρεια Καλιφόρνια, συζητήσαμε με συντρόφους μας σε όλες τις ΗΠΑ, στοχεύοντας να κάνουμε το ίδιο πέρα από εθνικά σύνορα (τα οποία έχουν καταρτηθεί για το κεφάλαιο αλλά βαρβαίνουν ακόμα τους ανθρώπους). Δεν υποστηρίζουμε πως κατακτήσαμε την ομοφωνία, συναντήσαμε όμως σε πολλά μέρη τη συμφωνία για την ανάγκη μιας διεθνούς συνδικαλιστικής συνάντησης στο άμεσο προσεχές μέλλον, στην κατεύθυνση όπως αναφέρθηκαν παραπάνω, αναζητώντας περισσότερο τα κοινά παρά τις διαφορές.

Συναντήσαμε επίσης την έντονη απόρριψη μιας γραφειοκρατίας, σαν αυτή που υπήρχε στις "Διεθνείς" του 19ου και του 20ου αιώνα. Αυτά στα οποία βρήκαμε πλατιά συμφωνία ήταν η αναγνώριση της ανάγκης για καλύτερη επικοινωνία ανάμεσα στις ομάδες των διαφόρων χωρών και περιοχών του πλανήτη και η σπουδαιότητα της αναζωπύρωσης της αίσθησης του κοινού σκοπού, βασισμένη στην αμοιβαία αναγνώριση της σημασίας όλων των αγώνων μας για την επανοικειοποίηση των ζώων και των κοινοτήτων μας και τη συντριβή του ζυγού του κεφάλαιου και του μισθωτού συστήματος σκλαβιάς.

Μέσα από αυτό το κείμενο, δημοσιοποιούμε αυτό το πρώτο κάλεσμα για μια διεθνή συνδικαλιστική συνάντηση μέσα στο 1999, σε μέρος που θα αποφασιστεί μέσα από συζήτηση των συμμετεχόντων. Θα θέλαμε να δούμε, μέσα από αυτή τη συνάντηση, τη δημιουργία ενός δικτύου επικοινωνίας σε επίπεδο βάσης και πιθανώς ένα κείμενο αμοιβαίας αναγνώρισης, μια διακήρυξη αλληλεγγύης και στόχων που θα μπορούσε να υιοθετηθεί μέσα από τις δικές τους διαδικασίες από ομάδες σε ολόκληρη τη γη, έναν σαφή προσδιορισμό που θα μας επέτρεπε να συνεχίσουμε τη δράση μας χωρίς να υπάρχει ανάγκη δημιουργίας μιας ολόκληρης καινούριας οργάνωσης.

Ίσως αυτό να είναι πολύ φιλόδοξο, ίσως πάλι όχι αρκετά. Πρόκειται απλά για ιδέες, όχι για μια καθορισμένη θεματολογία. Δεν ενδιαφερόμαστε για τη διατύπωση προγραμμάτων, επιθυμία μας είναι να διατυπώσουμε τις κατάλληλες ερωτήσεις για εμάς και να δοούμε σε ποιές απαντήσεις μπορούμε να καταλήξουμε συλλογικά. Ελπίζουμε να συναντηθούμε με όλους σας -πρόσωπο με πρόσωπο- ώστε να

συζητήσουμε τις πιθανές κοινές λύσεις. Πιστεύουμε πως, αν μη τι άλλο, μια τέτοια συνάντηση από μόνη της θα καταφέρει να διαλύσει κάποιους από τους άχρηστους διαχωρισμούς. Σας ζητάμε να το σκεφτείτε, να το συζητήσετε και να έρθετε σε επαφή με εμάς και με άλλους. Ας μιλήσουμε!

Το κεφάλαιο είναι πραγματικά διεθνές, δεν μπορούμε να αντισταθούμε με επιτυχία αν δεν δράσουμε ανάλογα. Αυτό το ξέραμε πάντοτε. Δεν μπορούμε να μπούμε στον 21ο αιώνα χωρίς τουλάχιστον να το προσπαθήσουμε! Εκτός αυτού, αν δεν το προσπαθήσουμε, πως θα ελπίζουμε για μια πευχημένη παγκόσμια γενική απεργία το 2.000;

Μέχρι στιγμής, αυτό το κάλεσμα έχει υπογραφεί από τις ακόλουθες ομάδες:

- Συμμαχία Εργατικής Αλληλεγγύης (WSA) του κόλπου του Σαν Φρανσίσκο, μέλος της Διεθνούς Ένωσης Εργατών (AIT/IWA/IAA)-Νοέμβριος 1997
- Γενικός Κλάδος των Βιομηχανικών Εργατών του Κόσμου (IWW) του Σαν Φρανσίσκο-Νοέμβριος 1997
- Γενικό Εκτελεστικό Συμβούλιο των Βιομηχανικών Εργατών του Κόσμου (IWW)-Δεκέμβριος του 1997
- Αναρχοσυνδικαλιστική Ομάδα της Μελβούρνης (ASGM)-Φλεβάρης 1998

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την επιτροπή

"I-99 Committee"
c/o San Francisco IWW
P.O. Box 40485
San Francisco CA 94140
email: intl99@iww.org

Τα μέλη της WSA και της IWW του Σαν Φρανσίσκο σχεδιάζουμε τη δημιουργία ενός ανοιχτού ενημερωτικού δελτίου για τη διευκόλυνση της επικοινωνίας σχετικά με την πραγματοποίηση της συνάντησης.

Επίσης, έχουμε δημιουργήσει μια ηλεκτρονική λίστα συζήτησης σχετικά με τη συνάντηση. Μπορείτε να στέλνετε κείμενα με προτάσεις και απόψεις στην ακόλουθη ηλεκτρονική διεύθυνση: i99@iww.org

Αν θέλετε να λαμβάνετε αυτόματα όλα τα κείμενα που θα στέλνονται σε αυτή τη διεύθυνση, μπορείτε να γραφτείτε συνδρομητές στη λίστα, γράφοντας subscribe στο subject μηνύματος που θα στείλετε (από τη διεύθυνση στην οποία θέλετε να λαμβάνετε τα μηνύματα) στη διεύθυνση i99-request@iww.org

IWW και WSA/IWA-AIT-IAA του κόλπου του Σαν Φρανσίσκο,
18 Φλεβάρη 1998

ΑΝΑΛΥΣΗ

Ένα αντεστραμμένο περιοκόπιο...

ρά της σε αρχές και πρόγραμμα αγώνα. Το μοντέρνο είναι η μετατροπή της έρευνας αγοράς σε πρόγραμμα οικονομικής και με τη σειρά του σε διαφημιστική εκστρατεία.

Η ατροφία είναι ιλιγγιώδης. Ο κομματικός μηχανισμός επιστρέφει πανίσχυρος και αγκαλιάζει την πολιτική φιλοσοφία, τις προτάσεις για αλλαγή/διατήρηση των κοινωνικών σχέσεων και τους καθορισμούς μέσα στο πολιτικό φάσμα. Με αυτή την έννοια, η πιο μοντέρνα πολιτική ασκείται στη γη του Μεξικού.

Μια χρόνια αμνησία επιδρά στις πολιτικές οργανώσεις σε όλο τον κόσμο. Αν κάποιος αναφέρει το παρελθόν, πρέπει να το κάνει με ένα συνδυασμό καταδίκης, ντροπής και μετάνοιας. Το "δεν θα το ξανακάνω" είναι το μέγιστο και αποκλειστικό αξίωμα της σύγχρονης ιστορικής σκέψης. Όμως οι ιστορικές "αφηρημάδες" θα παρουσιάσουν, περισσότερο γρήγορα παρά αργά, το τιμολόγιό τους. Όπως και στην οικονομία, έτσι και στην αγορά της πολιτικής δεν υπάρχει "fair play" στην ελεύθερη διακίνηση. Η Εξουσία "παίζει" προς όφελος των δικών της κι ενάντια στους αντιπάλους της. Ο βασικός πολιτισμικός κώδικας περιέχει σταθερά στοιχεία (για παράδειγμα: αριστερά=επανάσταση=βία=χάος=καταστροφή). Ό,τι είναι καλό για την ελίτ μεταμορφώνεται σε "καλό για το σύνολο". Η συντήρηση της Εξουσίας εξισώνεται με την εξασφάλιση της προόδου, της ασφάλειας και της ανάπτυξης. Για μια ακόμα φορά το Μεξικό αποδεικνύεται ο πιο προχωρημένος μαθητής των νεοφιλελεύθερων μαθημάτων για την "πολιτική".

5. Τα υπόγεια ρεύματα της κριτικής αντίστασης

"Η νεωτερική πραγματικότητα διατρέχεται από πολυάσχολους τυφλοπόντικες που τρυπάν το υπέδαφος κατασκοπεύοντας τον πλανήτη από κάτω"

Ουμπέρτο Έκο, ο.π.

Λέει ο πορτογάλος συγγραφέας José Saramago πως "αντίθετα με ό,τι είναι γενικά πιστευτό, δεν υπάρχει τίποτα πιο εύκολο από το να καταλάβεις την ιστορία του κόσμου, παρόλο που υπάρχουν πολλοί μορφωμένοι άνθρωποι που διατείνονται πως αυτό είναι υπερβολικά πολύπλοκο για την ταπεινή αντίληψη του λαού". Ο νεοφιλελεύθερος φόβος απέναντι στην Ιστορία δεν γεννιέται από την ύπαρξη της (άλλωστε και οι φτωχοί υπάρχουν και ωστόσο τους αγνοούν) αλλά απ' το να γίνει γνωστή κι απ' τα διδάγματά που μπορεί να προσφέρει.

Για να αποφευχθεί αυτό, η ιστορία "απαγάγεται" από αυτούς τους "μορφωμένους ανθρώπους" και μακιγιάρεται κατάλληλα, ώστε να γίνει αγνώριστη στους από κάτω. Η απαγωγή της ιστορίας από την ελίτ στοχεύει στη ρύθμιση της κατανάλωσής της έτσι ώστε η ανθρώπινη ύπαρξη να στερηθεί από τη βασική της κληρονομιά: τη μνήμη.

Στη νέα "παγκόσμια ιστορία", το παρόν συντρίβει το παρελθόν και υποδουλώνει το μέλλον. Το σήμερα είναι ο νέος τύραννος, στον οποίο οφείλεται υποταγή και σεβασμός. Όμως, σε ολόκληρο τον κόσμο, τυφλοπόντικες κάθε χρώματος και μεγέθους ξετρυνώνουν την κρυμμένη ιστορία, τη συναντούν και καταλαβαίνουν. Κάθε τόσο αυτοί οι τυφλοπόντικες ξεπροβάλλουν ανοίγοντας μπουκέτα από υπόγειο φως που στην επιφάνεια φωτίζουν το γκρι του νεοφιλελεύθερου χάους. Εκτός του να προσπαθεί να τους σκοτώσει, η παγκοσμιοποιημένη Εξουσία εκπαιδώνει τους διανοητές της ώστε να απομονώνουν τους τυφλοπόντικες της ιστορίας. Οι μοντέρνοι διανοούμενοι, με σκοτεινές κρίσεις και καταδίκες, υποβιβάζουν την κριτική σκέψη, μετατρέποντάς την σε κάτι τετριμμένο. "Ποίηση, ουτοπία, μεσσιανισμός", είναι οι πιο συχνές εναντίον της κατηγορίες. Η καταδίκη; Οι διώξεις και η συκοφάντηση.

Η διαρκής ανάδυση αυτών των τυφλοπόντικων συμπίπτει σκανδαλωδώς με την εμφάνιση κοινωνικών κινητοποιήσεων. Αυτές αμ-

σύγχρονη πολιτική-) θριάμβευσε στο διαγωνισμό σκοποβολής με σφεντόνα. Νίκησε 3 αγοράκια (από τους 6 που είμασταν παρόντες). Τα αγοράκια (ο Hiber, 4 χρονών, ο Andrés, 3 χρονών και ο Andulio, 6), φαντάζομαι λόγω της μικρής τους ηλικίας, δεν αισθάνθηκαν να πληγώνεται το macho συναίσθημα για το οποίο τόσο καμαρώνουμε οι ζαπατίστας. Η θάλασσα σηκώνει στους ώμους της τη Mariya ανακοινώνοντας το θρίαμβο της γυναικείας δύναμης. Μιας και είμαι ο "Sup", υπερασπίζομαι τα αγοράκια λέγοντας πως ήταν από ευγένεια και όχι από κακό σημάδι που έχασαν. "Το βραβείο!", φωνάζουν ταυτόχρονα η θάλασσα και η Mariya. Δεν έχω γλυκά κι έτσι αυτό που τους δίνω ως βραβείο είναι...

Η ιστορία του αβόλετου βάτραχου

Υπήρχε μια φορά ένα βάτραχό που δεν του άρεσε να είναι βάτραχό και ήθελε να είναι κροκόδειλος. Τότε λοιπόν πήγε στη λίμνη και βρήκε τον κροκόδειλο και

να διαμαρτυρηθώ για το ότι είμαι βάτραχό και να απαιτήσω να γίνω κροκόδειλος, που είναι αυτό που θέλω να είμαι;". "Ποιός μου μιλά κι από πού;" ρώτησε ο μάγος. "Είμαι εγώ κι είμαι εδώ", απάντησε το βάτραχό, απάντησε το βάτραχό και ο μάγος και τεντώθηκε για να το αρπάξει με τα νύχια του, όμως αφού το βάτραχό ήταν κάτω από τις πέτρες, ο μάγος πήρε μια πέτρα και την έφαγε νομίζοντας ότι έτρωγε το βάτραχό. Το βάρος της πέτρας έκανε το μάγο να πέσει στο έδαφος και το στομάχι του τον πόνεσε πολύ. "Αχ, αχ, -είπε ο μάγος- βοήθησέ με να βγάλω την πέτρα απ' την κοιλιά μου γιατί έτσι δεν μπορώ να πετάξω". Το βάτραχό του απάντησε πως θα τον βοηθούσε μόνο αν του απαντούσε.

Από την εφημερίδα "La Jornada", 24 Φεβρουαρίου 1998. Δεύτερο (και τελευταίο) μέρος. Μετάφραση: Ν.Ν.

"Βοήθησέ με πρώτα και μετά θα σου απαντήσω" του είπε ο μάγος. "Σιγά! -είπε το βάτραχό- πρώτα θα μου πεις, γιατί αν σε βοηθήσω πρώτα να βγάλεις την πέτρα, μετά θα με φας και δεν θα μου απαντήσεις". "Καλά", -είπε ο μάγος- θα σου απαντήσω: πρέπει να διαμαρτυρηθείς στο λιοντάρι, είναι ο βασιλιάς και ξέρει γιατί ο καθένας είναι αυτό που είναι. Τώρα βοήθησε με να βγάλω την πέτρα". "Ούτε για πλάκα -είπε το βάτραχό- γιατί αν σου βγάλω την πέτρα εσύ θα συνεχίσεις να τρώς βάτραχάκια". "Ωστε έτσι

αν τα λιοντάρια τρώνε βάτραχια κι έτσι έφυγε πηδώντας κι επέστρεψε στη λιμνούλα του.

Πολύ στεναχωρημένο, το βάτραχό, προχωρούσε πηδώντας με βαρεία διάθεση, αφού ο καθένας είναι αυτό που είναι και δεν μπορεί να είναι κάτι άλλο και το μόνο που μπορεί, είναι να είναι καλά αυτό που είναι. Στεναχωρημένο απ' αυτές τις σκέψεις, το βάτραχό έφτασε στη λιμνούλα του και άρχισε να ψάχνει για τον κροκόδειλο. Τον έψαξε παντού μα δεν τον βρήκε. Ρώτησε τα άλλα ζώα κι εκείνα του απάντησαν: "Δεν το ξέρεις; Τον κροκόδειλο τον πέτυχε ένας κυνηγός και τώρα είναι ένα ζευγάρι παπούτσια και μια τσάντα από δέρμα κροκόδειλου..." Το βάτραχό έμεινε σκεπτικό κι ενώ όλοι περίμεναν πως θα έλεγε τί καλά που ήταν βάτραχό και δεν ήταν κροκόδειλος, το βάτραχό αναφώνησε: "Αυτό δεν ήταν ατυχία, αλλά υπέρβαση της ύπαρξης ενός ζώου!". Και βάλθηκε να μελετά πως θα γίνει ένας καλός κροκόδειλος. Φαίνεται πως τα κατάφερε καλά και πέτυχε να κοροϊδέψει έναν κυνηγό. Λένε πως τώρα το βάτραχό είναι ένα πολύτιμο πορτοφόλι. "Είναι φτιαγμένο από πολύ ξεχωριστό δέρμα κροκόδειλου!", λέει η κυρία που το αγόρασε.

Ηθικό δείγμα: Το πετροβολητό εξαρτάται από το μέγεθος του βάτραχου. Ταν-ταν.

Η Mariya είχε βαρεθεί και είχε φύγει την ώρα που το βάτραχό πήγαινε να βρει τον μάγο. Μόνο η θάλασσα έμεινε μέχρι το τέλος της ιστορίας (δεν μπορούσε να

...ή ένα θαμένο κλειδί, η μνήμη

φισβτούν την κατεστημένη τάξη γιατί αμφισβτούν την μοντέρνα πολιτική ενασχόληση. Οι "εισβολείς" της πολιτικής παραμονεύουν σε κάθε γωνιά της ιστορίας. Ενάντια στη μοντέρνα πολιτική και με την Ιστορία για σημαία, η πολιτική κοινωνία σε όλο τον κόσμο πεισματικά εμφανίζεται ξανά και ξανά. Λάμπει και χάνεται ξανά, για να ξαναεμφανιστεί και πάλι.

Ο Φοίνικας ξαναγεννιέται στη φωλιά της Ιστορίας...

6. Η αντισυμβατικότητα ως πορεία (τέταρτο κλειδί)

"Εκείνη αναφώνησε: Πόσο αληθινό ζευγάρι μοιάζει με ειρηνοποιοί! Η λογική του έρωτα, καμμία λογική. Αρχεί να διατηρείται το ζευγάρι"
"Φοίνιξ και χελώνα", Ουίλλιαμ Σαίξπηρ (έκτο κλειδί)

Η Mariya, (της φυλής tojolabal, 4 χρονών και μια επαρκής διανοούμενη με δεικτη 180 -γεγονός που την καθιστά ακατάλληλη για τη

του είπε: "Θέλω να είμαι κροκόδειλος. Τί πρέπει να κάνω για να γίνω κροκόδειλος;". Ο κροκόδειλος του απάντησε: "Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορείς να κάνεις, γεννιέσαι κροκόδειλος και είσαι αυτό, ένας κροκόδειλος είναι κροκόδειλος". Το βάτραχό του είπε: "Όμως εγώ δεν θέλω να είμαι βάτραχό, θέλω να είμαι κροκόδειλος. Μήπως ξέρετε πού μπορώ να διαμαρτυρηθώ για το ότι είμαι βάτραχό και να με αφήσουν να γίνω κροκόδειλος;". "Δεν ξέρω, ίσως να ξέρει ο μάγος", απάντησε ο κροκόδειλος. Τότε το βάτραχό πήγε στο δάσος να βρει το μάγο. Εκεί συνάντησε ένα άλλο βάτραχό και το ρώτησε για τον μάγο. "Δουλεύει μόνο τα βράδια, -του απάντησε το άλλο βάτραχό- άλλα πρόσεχε όταν θα μιλάς μαζί του γιατί ο μάγος τρώει βάτραχάκια". Τότε το βάτραχό περίμενε να πέσει η νύχτα κι ενώ περίμενε πήρε τα μέτρα του για να προστατευθεί από το μάγο. Έβαλε πέτρες τη μια πάνω στην άλλη, μέχρι που έφτιαξε μια μικρή σπηλιά και χώθηκε εκεί μέσα. Όταν έφτασε η νύχτα, μαζί της έφτασε κι ο μάγος και το βάτραχό, μέσα από τις πέτρες, τον ρώτησε: "Κύριε μάγε, μήπως ξέρετε πού μπορώ

-είπε ο μάγος- από τη μια διαμαρτυρέσαι κι απ' την άλλη ανησυχείς για τα βάτραχια εσύ που ούτε καν θέλεις να είσαι βάτραχόκι". Όμως το βάτραχό δεν έδωσε σημασία κι έφυγε για να βρει το λιοντάρι.

Το λιοντάρι ζούσε σε μια σπηλιά. Το βάτραχό δεν ήξερε αν το λιοντάρι έτρωγε βάτραχάκια, αλλά είχε μια ιδέα. Μουσκέυτηκε σε μια λιμνούλα και κυλίστηκε στη γη, έτσι ώστε με το χρώμα που κόλλησε πάνω του έμοιαζε με πετρούλα. Όταν το λιοντάρι βγήκε απ' τη σπηλιά του, το βάτραχό του είπε: "Κύριε βασιλιά λιοντάρι, ήρθα να διαμαρτυρηθώ γιατί είμαι βάτραχό ενώ θέλω να είμαι κροκόδειλος". "Ποιός μου μιλάει;" ρώτησε το λιοντάρι. Το βάτραχό του απάντησε "εγώ είμαι". "Μα εσύ είσαι μια πετρούλα, τί είναι αυτή η ιστορία με τα βάτραχάκια και τους κροκόδειλους;", είπε το λιοντάρι. "Ηρθα να διαμαρτυρηθώ για το ότι κάποιος δεν είναι αυτό που θέλει να είναι αλλά είναι αυτό που είναι", είπε το βάτραχό. "Έτσι είναι, -είπε το λιοντάρι-, κάποιος είναι αυτό που είναι και δεν μπορεί να είναι κάτι άλλο. Το μόνο που μπορεί, είναι να είναι καλά αυτό που είναι", είπε το λιοντάρι, αφήνοντας ένα φιλοσοφημένο χασμουρητό. Τότε άρχισε να βρέχει και η λάσπη που κάλυπτε το βάτραχό έφυγε και φάνηκε καθαρά πως ήταν ένα βάτραχό και όχι μια πετρούλα. Το βάτραχό δεν ήξερε

κάνει κι αλλιώς).

-Χαλάρωσε, Αίσωπε-, με κοροϊδούσε. Κανείς δεν με καταλαβαίνει, δεν χωρά αμφιβολία.

7. Ένα αύριο προετοιμάζεται στα βάθη;

"Είναι προφανές! Όποιος συνομωτεί, το κάνει υπόγεια, όχι στο φως του ήλιου. Αυτό το ξέρουν από τότε που υπάρχει ο κόσμος. Η κυριαρχία του κόσμου σημαίνει την κυριαρχία πάνω σε αυτό που βρίσκεται από κάτω. Των υπόγειων ρευμάτων"

Ουμπέρτο Έκο, ο.π.

Τελικά φαίνεται πως ο γερο-Αντόνιο έχει δίκιο όταν λέει πως από κάτω μας υπάρχει ένας κόσμος καλύτερος από αυτόν που υποθέτουμε, πως η μνήμη είναι το κλειδί του μέλλοντος, και (προσθέτω εγώ) η Ιστορία δεν είναι παρά ένα αντεστραμμένο περιοκόπιο...

Από (κάτω από) τα βουνά του μεξικάνικου νότου. Subcomandante Insurgente Marcos, Πλανήτης Γη, Φλεβάρης 1998

Υ.Γ. Τα κλειδιά 4, 3 και 6 ανοίγουν πόρτες που μόνο η θάλασσα γνωρίζει. Έρχονται περισσότερα κλειδιά και πόρτες...

Ασία:

Ανάγκη ενοποίησης του συνδικαλιστικού κινήματος μπροστά στην κρίση

Διεθνείς εργατικές οργανώσεις έχουν αρχίσει να κινούνται παρουσιάζοντας αντιπροτάσεις σχετικά με τα σταθεροποιητικά προγράμματα που εφαρμόζονται τους τελευταίους μήνες στα χτυπημένα από τη νομισματική κρίση κράτη της Ασίας, όπως η Νότια Κορέα, η Ινδονησία και η Ταϊλάνδη.

Αν και οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα υποστηρίζουν και προωθούν την παγκοσμιοποίηση του κεφαλαίου, δεν συμβαίνει το ίδιο και με την εργασία, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζει από πολύ χειρότερη θέση τα αποτελέσματα της κρίσης. Η ανάγκη για συντονισμό και διεθνή οργάνωση των εργαζόμενων έρχεται όλο και πιο επιτακτικά στο προσκήνιο.

Περίπου τέσσερα εκατομμύρια θέσεις εργασίας έχουν χαθεί στην Ινδονησία, τέταρτη πολυπληθέστερη χώρα του κόσμου, από τότε που ξεκίνησε η νομισματική κρίση. Στο τέλος του 1997, η Νότια Κορέα είχε ανεργία 3%, από σχεδόν μηδέν που είχε για πολλά χρόνια. Άλλα δύο εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τις δουλειές τους στην Ταϊλάνδη. Οι γυναίκες, όπως συνήθως, έ-

χουν χτυπηθεί περισσότερο από την ύφεση. Οι συνθήκες πάντως αναμένεται να χειροτερεύσουν, καθώς με αφορμή την κρίση υιοθετούνται αντεργατικές νομοθεσίες που επιτρέπουν τις μαζικές απολύσεις και διευκολύνουν την πρόσληψη εποχιακών υπαλλήλων.

Η Διεθνής Συνομοσπονδία Ελεύθερων Εργατικών Σωματείων (ICFTU), που έχει έδρα στις Βρυξέλλες, ανακοίνωσε πως σχεδιάζει να ασκήσει πιέσεις στις βιομηχανικές χώρες με σκοπό την ίδρυση μιας διεθνούς επιτροπής που θα εξασφαλίζει βασικά εργασιακά και ανθρώπινα δικαιώματα για τους εργαζόμενους, θα ρυθμίζει τις χρηματοαγορές και θα ελέγχει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Παγκόσμια Τράπεζα.

Η πρώτη παρουσίαση αυτών των προτάσεων έγινε στην πρόσφατη συνάντηση των επτά βιομηχανικών κρατών στο Λονδίνο, ενώ πρόκειται να γίνουν παρεμβάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τον Ο.Ο.Σ.Α. και τον ΑΠΕΚ, τον οικονομικό οργανισμό όπου συμμετέχουν 18 κράτη του Ειρηνικού Ωκεανού.

Την περασμένη εβδομάδα, ασιάτες συνδικαλιστές ανακοίνωσαν σε εκπροσώπους του ΔΝΤ, της Παγκόσμιας Τράπεζας και της Ασιατικής Τράπεζας Ανάπτυξης στην Σιγκαπούρη ότι θέλουν να καταστρώσουν σε συνεργασία με κυβερνήσεις και εργοδότες ένα "κοινωνικό σχέδιο δράσης" με σκοπό την ανασυγκρότηση της οικονομίας στην περιοχή.

Τον Ιανουάριο, η AFL - CIO, η μεγαλύτερη συνδικαλιστική οργάνωση στις Η.Π.Α., πήρε θέση σχετικά με το Δ.Ν.Τ. και συμμετέχει στη συζήτηση που γίνεται αυτή την εποχή στο Κογκρέσο για την αύξηση της χρηματοδότησής του. Η ICFTU επιμένει πως τα προγράμματα οικονομικής σταθεροποίησης των Δ.Ν.Τ. και Παγκόσμιας Τράπεζας θα πρέπει να περιέχουν και όρους σχετικά με το σεβασμό των ανθρωπίνων και εργασιακών δικαιωμάτων και τον περιορισμό της φτώχειας, και όχι μόνο λιτότητα και απελευθέρωση της αγοράς.

Πάντως, η κυβέρνηση των Η.Π.Α. αρνήθηκε πρόσφατα να ασκήσει πίεση για την απελευθέρωση του ινδονήσιου συνδικαλιστή ηγέτη Mukhtar Pakrahan, θεωρώντας πως η φυλάκιση του Pakrahan και η απαγόρευση του συνδικαλισμού αποτελούν εσωτερικό ζήτημα της Ινδονησίας, σε αντίθεση προφανώς με τη σταθεροποίηση της οικονομίας της, ζητήματα για το οποίο ο πρόεδρος Κλίντον έχει επικοινωνήσει προσωπικά με το δικτάτορα Σουχάρτο.

Το υπουργείο Οικονομικών των Η.Π.Α. έχει επανειλημμένα αναγνωρίσει πως τα σταθεροποιητικά προγράμματα δεν προσφέρουν καμία προστασία στους εργαζόμενους και το περιβάλλον, αρνείται όμως να κάνει κάτι προς αυτή την κατεύθυνση, ισχυριζόμενο πως "αυτό θα έκανε πολύ πιο περίπλοκη την προσπάθεια και θα μείωνε σημαντικά τις πιθανότητες επιτυχίας".

Βασικά αιτήματα των συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι η αύξηση των μισθών και η εξασφάλιση παρόμοιων όρων εργασίας σε όλα τα κράτη, κινήσεις που θα αναζωογονούσαν τις τοπικές αγορές που αγνοούν τα μέτρα του Δ.Ν.Τ. και θα ανέβαζαν το βιοτικό επίπεδο του πληθυσμού των χωρών που έχουν πληγεί από την κρίση, η ενθάρρυνση μακροπρόθεσμων επενδύσεων που θα συμβάλλουν στη σταθερότητα τόσο της οικονομίας όσο και της αγοράς εργασίας, καθώς και η αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Υπολογίζεται πως το ένα τρίτο των κερδών των επιχειρήσεων στην Ινδονησία χρησιμοποιείται για δωροδοκίες. Το αποτέλεσμα είναι πως οι εργοδότες για να αντιμετωπίσουν αυτό το "έξοδο", συμπιέζουν το κόστος παραγωγής, βασικά τους μισθούς των εργαζόμενων. Οι βραχυπρόθεσμες επενδύσεις, από την άλλη, αποσκοπούν στην συμπίεση των αμοιβών, καθώς αν πιεστούν από τους εργαζόμενους, μεταφέρονται σε πιο "φτηνές" περιοχές, ή και κράτη.

Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα στη λεγόμενη "ελαφριά" βιομηχανία, όπως των ειδών ένδυσης.

"Αν αυξήσουμε τους μισθούς σε μερικές από αυτές τις χώρες μέχρι και πέντε φορές, πάλι θα έχουν πλεονέκτημα απέναντι στις Η.Π.Α., γιατί η διαφορά αμοιβών είναι τεράστια", λέει ο Terry Collingsworth, διευθύνων σύμβουλος του Διεθνούς Ταμείου για τα Εργασιακά Δικαιώματα (ILRF). "Τότε, όμως, οι εργαζόμενοι θα έχουν επιτέλους κάποια αγοραστική δύναμη ώστε να τονώσουν τις τοπικές οικονομίες".

Η λογική του Δ.Ν.Τ. πως η μόνη έξοδος από την κρίση είναι η βελτίωση του ισοζυγίου με περικοπή των κρατικών δαπανών και αύξηση των εξαγωγών οδηγεί σε εντατικοποίηση του διακρατικού ανταγωνισμού για μείωση του εργατικού κόστους. Το αποτέλεσμα είναι η εδραίωση της ύφεσης στο εσωτερικό αυτών των χωρών.

Η λογική της ανταγωνιστικότητας, όμως, έχει διαποτίσει και τους εργαζόμενους. Έτσι, οι νοτιοκορεάτες συνδικαλιστές της KCTU δέχτηκαν με μικρά θεσμικά ανταλλάγματα νόμο που επιτρέπει την απόλυση εργαζόμενων και την ελαστικοποίηση των όρων εργασίας για χάρη της ανάκαμψης, αν και πέρσι είχαν αντισταθεί σε παρόμοιο νομοσχέδιο με πολυήμερη γενική απεργία και συγκρούσεις με την αστυνομία.

Ονδούρα:

Φυτοφάρμακα και γενετικές ανωμαλίες

Μετά από ανησυχητικά στοιχεία για γεννήσεις παιδιών με γενετικές ανωμαλίες και θανάτους εργαζόμενων στις φυτείες μπανάνας της χώρας, η κυβέρνηση της Ονδούρας σύστησε επιτροπή με σκοπό να ερευνήσει αν η χρήση φυτοφαρμάκων αποτελεί κίνδυνο για την υγεία των εργαζόμενων και των κατοίκων περιοχών κοντά στις φυτείες. Η απόφαση πάρθηκε μετά από αναφορά του διευθυντή του νοσοκομείου της περιφέρειας Yoro, που αποκάλυψε ότι εννέα στα χίλια παιδιά που γεννιούνται στην περιοχή πάσχουν από ανεγκεφαλία, ένα είδος δυσμορφίας όπου το βρέφος δεν έχει καθόλου εγκέφαλο. Ο διευθυντής της κλινικής, Omar Gonzalez, υπογράμμισε ότι το φαινόμενο αυτό παρουσιάστηκε μέσα στο 1997, όταν η γνωστή πολυεθνική Standard Fruit ξεκίνησε νυχτερινούς ψεκασμούς στις φυτείες της. Τα προηγούμενα χρόνια, οι περιπτώσεις ανεγκεφαλίας ήταν ελάχιστες.

Υποπτο για πρόκληση αυτών των ανωμαλιών θεωρείται το φυτοφάρμακο Nemaopon. Όταν συστάθηκε η επιτροπή, στα μέσα Φεβρουαρίου, ανακοινώθηκε ότι έχουν υποβληθεί αγωγές κατά της κυβέρνησης των Η.Π.Α. σχετικά με τη χρήση του Nemaopon. Εκπρόσωποι της Standard Fruit, θυγατρικής της Dole, υποστηρίζουν πως το Nemaopon δε χρησιμοποιείται πια, αλλά δέχτηκαν ότι το χρησιμοποιούσαν το '60, όχι όμως με ψεκασμό αλλά μέσω του αρδευτικού συστήματος. Ακόμη, δεν δέχονται τα στοιχεία του Gonzalez και αντιπνύνουν πως από τα 1365 παιδιά που γεννήθηκαν στις φυτείες της τελευταία δέκα χρόνια, μόνο ένα είχε ανεγκεφαλία, εξαιτίας επιβαρυνμένου ιατρικού ιστορικού των γονέων του. Όσο για το νυχτερινό ψεκασμό, είπαν ότι όντως γίνεται, αλλά με νόμιμα στην

Ονδούρα φυτοφάρμακα.

Μετά τη δημοσιοποίηση της αναφοράς του Gonzalez, δύο χιλιάδες πρώην εργαζόμενοι στην Standard Fruit διαδήλωσαν στις 12 Φεβρουαρίου, ζητώντας επανεξέταση των αιτήσεών τους για αποζημίωση για βλάβες που υπέστησαν από τη χρήση του Nemaopon στο παρελθόν. Η κινητοποίησή τους προκάλεσε διήμερη καθυστέρηση μεταφοράς φορτίου 70.000 τελάρων με προορισμό την Ευρώπη και 114.000 προς τη Ρωσία και τελείωσε μετά από παρέμβαση της κυβέρνησης που υποσχέθηκε τη σύσταση ερευνητικής επιτροπής.

Τα πρώτα στοιχεία για βλαβερές επιπτώσεις του Nemaopon στην υγεία διαπιστώθηκαν στην Καλιφόρνια το '60, όταν κάποιοι εργαζόμενοι έμειναν στειροί, με αποτέλεσμα την απαγόρευση της χρήσης του. Τότε, μια ομάδα δικηγόρων ανέλαβε για λογαριασμό των εργαζόμενων στην Ονδούρα να ασκήσει αγωγές κατά των εταιριών που παρήγαγαν το φυτοφάρμακο. Η υπόθεση έληξε με συμβιβασμό για αποζημίωση. Το 40% από αυτό το ποσό πήραν οι δικηγόροι, το 25% ήταν για τα δικαστικά έξοδα, και τα υπόλοιπα μοιράστηκαν σε ένα μικρό αριθμό εργαζόμενων στην Ονδούρα, που εισέπραξαν από εκατό δολάρια ο καθένας. Από τους 2.300 που είχαν υποβάλλει αγωγές, αποζημιώθηκαν περίπου 500. Με βάση αυτό το ιστορικό, η Standard Fruit υποστηρίζει ότι αφού οι εργαζόμενοι κατέφυγαν στα δικαστήρια, εγκατέλειψαν τις διαπραγματεύσεις και η υπόθεση έχει κλείσει οριστικά.

Στην Ονδούρα έχουν φυτείες μπανάνας οι Tela Railroad (θυγατρική της Chiquita International) και η Standard Fruit (θυγατρική της Dole). Οι ετήσιες εξαγωγές και των δύο μαζί ξεπερνούν τα 250 εκατομμύρια δολάρια.

Ινδιάνοι καταλαμβάνουν γη στη Χιλή

Στα μέσα Φεβρουαρίου, εκατοντάδες ινδιάνοι Mapuche κατέλαβαν αγρόκτημα στην περιφέρεια Puren, στη νότια Χιλή. Οι Mapuche κατείχαν την έκταση αυτή μέχρι τη δεκαετία του '70 και τη χρησιμοποιούσαν για να φυτεύουν δέντρα, όταν η χούντα (1973 - 1990) τους την αφαίρεσε παράνομα. Σήμερα, αποτελεί ιδιοκτησία της εταιρίας Forestal Mininco.

Οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στους ηγέτες των ινδιάνων και κυβερνητικούς παράγοντες απέτυχαν, ενώ έχει ήδη εκδοθεί δικαστική απόφαση για την έξωσή τους από την περιοχή. Μαρτυρίες αναφέρουν πως η αστυνομία καθαρίζει τους δρόμους προς τη δασική περιοχή, όπου έχει γίνει η κατάληψη. Ο Carlos Maril, εκπρόσωπος των καταλήψεων, δήλωσε πως θα υπερασπιστούν την περιοχή "με όλες τις συνέπειες" και πως έχουν την υποστήριξη κι άλλων κοινοτήτων Mapuche καθώς και κάποιων πολιτικών παραγόντων. Σε περίπτωση που εκδιωχθούν από την αστυνομία, θα προχωρήσουν σε άλλες καταλήψεις γης, με συμμετοχή και άλλων κοινοτήτων.

Πριν ένα μήνα, οι Mapuche ανακοίνωσαν πως το 1998 θα εντατικοποιήσουν τον αγώνα για την ανάκτηση της Araucania, που καταλήφθηκε από το χιλιανό στρατό τον περασμένο αιώνα. Υποστηρίζουν ότι η Ισπανία τους είχε αναγνωρίσει ως ανεξάρτητο έθνος σε αρκετές συνθήκες της εποχής της αποικιοκρατίας, τις οποίες παραβίασε η Χιλή, εισβάλλοντας στην Araucania.

Η κεντροαριστερή κυβέρνηση συνασπισμού του προέδρου Eduardo Frei έχει αγοράσει κάποιες εκτάσεις γης από ιδιωτικές επιχειρήσεις και τις έχει διανείμει σε κοινότητες Mapuche. Οι τελευταίοι, όμως, δεν είναι ικανοποιημένοι από το ρυθμό αναδιανομής της γης. Έχουν υποβάλλει δεκάδες αγωγές με τις οποίες διεκδικούν την επιστροφή της γης τους, έχουν προχωρήσει σε καταλήψεις γης κι έχουν προγραμματίσει περισσότερες κινητοποιήσεις για φέτος.

Οι εταιρίες που κατέχουν τις διεκδικούμενες από τους Mapuche εκτάσεις έχουν την υποστήριξη πολιτικών, όπως ο Francisco Bayo του δεξιού Κόμματος για την Εθνική Αναμόρφωση, που πιέζουν για καταστολή των καταλήψεων με χρήση ειδικού νόμου για την "Εσωτερική Ασφάλεια".

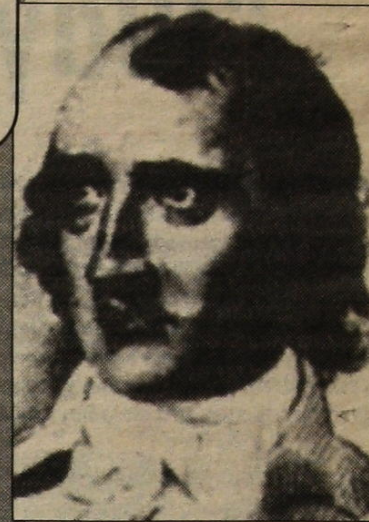
WILLIAM GODWIN:

Ο αναρχισμός του διαφωτισμού

Στις 3 Μαρτίου του 1756 γεννήθηκε στην πόλη Wisbech της Αγγλίας ο William Godwin, συγγραφέας του πρώτου συνολικού αντιεξουσιαστικού έργου, του "An Enquiry concerning Political Justice and its influence on general virtue and happiness" (Έρευνα πάνω στην Πολιτική Δικαιοσύνη και την επίδρασή της στη γενική αρετή και ευτυχία).

Ο Γουίλλιαμ Γκόντγουιν αποτελεί την πιο ξεκάθαρα αντιεξουσιαστική προσωπικότητα του ρεύματος του διαφωτισμού. Επηρεασμένος από τη γαλλική επανάσταση αλλά και από το πνεύμα της ελεύθερης έρευνας, κατέληξε μέσα από μια σειρά λογικών αναζητήσεων στην διατύπωση του πρώτου ολοκληρωμένου αντιεξουσιαστικού πλαισίου στην ευρώπη. Παρά την συμπάθειά του για την επανάσταση στη γαλλία και τους οπαδούς της στην αγγλία, ήταν μεγάλος εχθρός του Γιακωβινισμού. Πίστευε πως η δικαιοσύνη κι η ευτυχία συνδέονται στενά. Πίστευε πως ο μοναδικός τρόπος για να βελτιωθούν τα ανθρώπινα όντα είναι να εξαφανιστούν τα αίτια των διαστροφών τους. Και γι' αυτό ακριβώς θεωρούσε το πρόβλημα της ιδιοκτησίας θεμελιώδες: "Το θέμα της ιδιοκτησίας είναι ο ακρογωνιαίος λίθος στο οικοδόμημα της πολιτικής δικαιοσύνης". Η λύση που πρότεινε ήταν απλή. Αφού η ιδιοκτησία ήταν η αιτία των περισσότερων κακών, έπρεπε να καταργηθεί. Τις ίδιες

βασικές αρχές εφαρμόζε και στην περίπτωση της οικογένειας, θεωρώντας πως αυτή συνεπάγεται όχι μόνο την υποδούλωση μιας προσωπικότητας σε μια άλλη, αλλά και ότι επιπλέον βασίζεται στην ιδιοκτησία. Ο Γκόντγουιν πίστευε πως η χρησιμοποίηση των μηχανών πολύ σύντομα θα οδηγούσε στην κατάργηση της χειρωνακτικής εργασίας: "ένα αλέτρι θα μπορεί να οδηγηθεί στο χωράφι και να εκτελέσει την εργασία του χωρίς ανάγκη επίβλεψης". Παρόλο που ο Γκόντγουιν ήταν ιδιαίτερα ριζοσπαστικός σε ό,τι αφορά την κριτική της καπιταλιστικής κοινωνίας και στον οραματισμό της πολιτικής δικαιοσύνης, στην πολιτική του πρακτική ήταν μετριοπαθής. Όταν κυκλοφόρησε η "Έρευνα για την Πολιτική Δικαιοσύνη", ο Γκόντγουιν απέκτησε την φήμη του ακραίου επαναστάτη και τρομοκράτη, γρήγορα όμως ξεχάστηκε και η επιρροή του φαινόταν περισσότερο μέσα από το ποιητικό έργο του ανθρώπου που παντρεύτηκε την κόρη του, του Πέρσου Σέλλεϋ, καθώς κι από το μυθιστόρημα "Το τέρας του Φρανκεστάιν" της ίδιας. Ο Γκόντγουιν επιρρέασε επίσης τον Ρόμπερτ Όουεν και, μέσα απ' αυτό, την εμφάνιση του συνδικαλισμού στην αγγλία. Με την ανάπτυξη του αναρχισμού στα τέλη του 19ου αιώνα, το όνομα του Γκόντγουιν άρχισε να ακούγεται ξανά στους επαναστατικούς κύκλους.

1756: Γεννιέται στο Wisbech της Αγγλίας.

1773-1778: Σπουδάζει στο κολέγιο του Hoxton.

1780: Έρχεται σε επαφή με τα έργα του Ρουσσώ, του Ελβετίου και του Ολμπάκ.

1783: Μετακινείται στο Λονδίνο, όπου εξαγγέλλει την πραγματοποίηση σεμιναρίων, χωρίς όμως επιτυχία. Η ανακοίνωση του σεμιναρίου αποτυπώνει τις απόψεις του Γκόντγουιν για την παιδεία. Κερδίζει χρήματα γράφοντας μυθιστορήματα.

1785: Γράφει μια σειρά άρθρων, με το ψευδώνυμο "Mucius", στην "Πολιτική Επιθεώρηση", της οποίας αργότερα αναλαμβάνει την σύνταξη, αρνείται όμως την θέση του εκδότη της.

1791: Αρχίζει τη συγγραφή της "Έρευνας για την Πολιτική Δικαιοσύνη".

1793: Τον Φλεβάρη κυκλοφορεί η πρώτη έκδοση της "Έρευνας".

1797: Γεννιέται η κόρη του Μαίρη, που με βάση τις απόψεις του πατέρα της για τον άνθρωπο στη βιομηχανική κοινωνία θα γράψει αργότερα το περίφημο "Τέρας του Φρανκεστάιν", που αν και τελικά θα μείνει γνωστό ως απλά μυθιστόρημα τρόμου, το κέντρο της υπόθεσής του αποτελεί πολιτική κριτική.

1805: Ιδρύει την "Juvenil Library".

1816: Η Μαίρη Γκόντγουιν παντρεύεται τον ποιητή Πέρσου Σέλλεϋ, φίλο του Γκόντγουιν, απ' τον οποίο είχε επηρεαστεί ιδιαίτερα (βλ. και το ποίημα στις διπλανές στήλες).

1822: Ο Σέλλεϋ πεθαίνει από πνιγμό.

1824: Η "Juvenil Library" κλείνει.

1831: Δημοσιεύει το "Σκέψεις πάνω στον άνθρωπο".

1836: Πεθαίνει στο Λονδίνο.

William Godwin: Σύνοψη των αρχών

Ο πραγματικός στόχος της πολιτικής ενασχόλησής είναι η ευχαρίστηση ή η ευτυχία. Οι πρώτες ευχαριστίες του ανθρώπου, αυτές της πρώιμης κατηγορίας, είναι εκείνες των εξωτερικών αισθήσεων.

Πρόσθετα σε αυτές, ο άνθρωπος είναι δεκτικός δευτερογενών ευχαριστήσεων, όπως αυτές της διανοητικής υφής, του αισθήματος της συμπάθειας και της αυτοεκτίμησης. Οι δεύτερες είναι πιθανώς πιο θαυμαστές από τις πρώτες.

Ή τουλάχιστον, η επιθυμητή κατάσταση του ανθρώπου, είναι αυτή στην οποία έχει πρόσβαση σε αυτό το είδος των απολαύσεων και γεύεται μια μεγάλη ποικιλία διαταραχτής ευτυχίας.

(...)

Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από τις κυβερνήσεις είναι οι περιορισμοί, η συρρίκνωση της ανεξαρτησίας του ατόμου.

Οι χαρές της αυτοεκτίμησης, μαζί και η κατάλληλη καλλιέργεια όλων των απολαύσεων, απαιτούν την ανεξαρτησία του ατόμου.

Χωρίς ανεξαρτησία, ο άνθρωπος δεν μπορεί να γίνει ούτε σοφός, ούτε χρήσιμος, ούτε ευτυχισμένος.

Συνεπώς, η πιο επιθυμητή κατάσταση της ανθρωπότητας, είναι αυτή που διατηρεί τη γενική ασφάλεια με τον ελάχιστο περιορισμό της ατομικής ανεξαρτησίας. Το πραγματικό κριτήριο για την

πορεία κάποιου ανθρώπου είναι η δικαιοσύνη.

Η δικαιοσύνη είναι μια αρχή η οποία επιζητεί τη μεγαλύτερη δυνατή παραγωγή ευχαρίστησης ή ευτυχίας.

Η δικαιοσύνη απαιτεί από το άτομο να θέτει τον εαυτό του στη θέση ενός αντικειμενικού παρατηρητή των ανθρώπινων ζητημάτων, παραμερίζοντας τις προκαταλήψεις του.

Το καθήκον είναι ο τρόπος δράσης που αποτελεί την καλύτερη εφαρμογή των ικανοτήτων του ατόμου προς όφελος του γενικού συμφέροντος.

Τα δικαιώματα είναι η απαίτηση του ατόμου για μερίδιο στα ωφέλη που προκύπτουν από την εκπλήρωση των καθηκόντων των υπολοίπων.

Η απαίτηση του ατόμου μπορεί να βασίζεται στην προαίρεση ή στον καταναγκασμό των υπολοίπων.

Η προαίρεση πρέπει να βασίζεται στη λογική των ανθρώπων, ο καταναγκασμός είναι η άμεση αρμοδιότητα της πολιτικής επιτήρησης, δηλαδή της κυβέρνησης.

Οι εθελοντικές ενέργειες των ανθρώπων καθορίζονται από τα αισθήματά τους.

Η λογική δεν αποτελεί μια ανε-

ξάρτητη αρχή και δεν χαρακτηρίζεται από την τάση να προκαλεί δράση· πρακτικά μιλώντας, πρόκειται για μια συσχετιστική και ισορροπία διαφορετικών αισθημάτων. Ο λογική, αν και δεν μπορεί να μας ωθήσει σε δράση, μπορεί να ρυθμίσει την πορεία μας, ανάλογα με την ικανότητά μας για σύγκριση διαφορετικών ερεθισμάτων.

Επομένως, πρέπει να προσβλέ-

"Έπεσε η μισητή μάσκα, παραμένει ο άνθρωπος, χωρίς σκήπτρο, ελεύθερος, χωρίς όρια, κι όμως άνθρωπος."

"Ίσος, αταξικός, αντιφυλετικός και αεθνής. Απαλλαγμένος από τα καλούπια, τη λατρεία, τα διατάγματα, το βασιλιά."

Υπέρτερος· δίκαιος, ευγενής."

Σοφός· αλλά άνθρωπος."

Χωρίς πάθη."

II. Σέλλεϋ, Προμηθέας απελεύθερος

πουμε στη βελτίωση της λογικής εάν προσβλέπουμε στη βελτίωση των κοινωνικών συνθηκών.

Η διαύγεια και η δύναμη της λογικής εξαρτώνται από την καλλιέργεια της γνώσης.

Το εύρος της προόδου στην καλλιέργεια της γνώσης είναι απεριόριστο.

Επομένως, συνεπάγεται πως:

- 1) Οι ανθρωπίνες επινοήσεις και τα συστήματα κοινωνικής συνύπαρξης, υπόκεινται σε διαρκή βελτίωση.
- 2) Οι θεσμοί που προορίζονται να εξασφαλίσουν την αιώνια ύπαρξη κάποιου τρόπου σκέψης ή συνθηκών ύπαρξης, είναι καταστροφικοί.

Οι χαρές του αισθήματος της σκέψης και της αυτοεκτίμησης, μαζί με την κατάλληλη καλλιέργεια όλων των απολαύσεων μας, συνδέεται με το βαθμό της αντίληψής μας.

Η ανάπτυξη της αντίληψης είναι αντίθετη με τις προκαταλήψεις· συνεπώς, πρέπει να υπάρχουν όσο το δυνατόν λιγότερες πλάνες, πρακτικές ή θεωρητικές, στην ανθρωπότητα.

Η ανάπτυξη της αντίληψης συνδέεται με την ελευθερία της έρευνας: συνεπώς, η γνώμη, στο βαθμό που το αποδέχεται η ασφάλεια του συνόλου, δεν πρέπει να περιορίζεται.

Η ανάπτυξη της αντίληψης συνδέεται με την απλότητα στους τρόπους και στην ύπαρξη ελεύθερου χρόνου για την πνευματική καλλιέργεια: συνεπώς, μια άνιση κατανομή του πλούτου είναι αντίθετη στην επιθυμητή κατάσταση του ανθρώπου.

5 Μαρτίου 1953: Πεθαίνει ο πατερούλης Στάλιν

“Ιθαγενείς μετανάστες”

Οι “Ιθαγενείς Μετανάστες” είναι μια ομάδα εργαζόμενων, από διάφορους εργασιακούς χώρους, που δημιουργήθηκε τον περασμένο Νοέμβρη στη Θεσσαλονίκη. Τον περασμένο Δεκέμβρη κυκλοφόρησαν ένα τετρασέλιδο με τίτλο “Εργασία και Χαρά” (με το κείμενο που αναδημοσιεύουμε), ένα οχτασέλιδο για τους πακετάδες και μια αφίσσα που κολλήθηκε σε εργασιακούς χώρους και νυχτερινά σχολεία. Από την επόμενη Τρίτη 10 Μάρτη και κάθε Τρίτη για τρεις συνεχείς βδομάδες, οι “Ιθαγενείς Μετανάστες” θα πραγματοποιήσουν μια σειρά συζητήσεων και βιντεοπροβολών στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο “Ναυτίλος”.

Καθώς οι εργασιακές σχέσεις βυθίζονται σ' ένα μεσαίωνα παράνοιας, ένα κείμενο για την εργασία γίνεται δύσκολη υπόθεση. Όχι γιατί δεν έχεις τί να πεις, αλλά γιατί δεν ξέρεις από πού ν' αρχίσεις. Προσπερνώντας τη μαζική ανεργία, την παιδική εργασία -πραγματικότητα πλέον και στην Ελλάδα- τη μαύρη εργασία και το καθεστώς ομηρίας των μεταναστών ή περιπτώσεις όπου εργοστάσια ολόκληρα ξηλώνονται και μεταφέρονται μέσα σε μια νύχτα -κυριολεκτικά- στη Βουλγαρία, στη Σερβία, στη Ρουμανία ή στο Πακιστάν (όχι μόνο η Goodyear, αλλά και κλωστοϋφαντουργίες της Θεσσαλονίκης), θα προσπαθήσουμε να καταγράψουμε μερικές από τις συνηθισμένες εμπειρίες -δικές μας αλλά και εκατοντάδων χιλιάδων άλλων- από τους χώρους εργασίας.

• **τα ένσημα:** Ποιά, τί, πού, πού 'ντα; Η μόδα της τελευταίας δεκαετίας σ' αφεντικά θέλει να τα τρώνε με κάθε τρόπο και μέσο. Μπορεί βέβαια να παρουσιαστεί με πολλές διαφορετικές όψεις:

(Φιλόστοργο αφεντικό): Στα δίνει σε μετρητά, έτσι ώστε να 'ναι και πιο μεγάλο το μεροκάματο. Ξεγελάει νομίζοντας ότι σου δίνει έναν ανεκτό μισθό, ενώ σου δίνει ψίχουλα. Στη σπάνια περίπτωση που σ' αυτό συμπεριλαμβάνονται και το κόστος της εργατικής εισφοράς (της δικής σου, δηλαδή το 33%) και η εργοδοτική εισφορά (η δικιά του

το 66%), ή στην ακόμη πιο σπάνια, όταν σου δίνει σε μετρητά ακόμη και τα δώρα, την άδεια και το επίδομα αδείας (λέμε τώρα!), πάντα κερδίζει. Καταρχήν, κάτι αόρατες κρατησούλες και φόρους, 2%, 0,5%, 4%, αλλά και η αποζημίωσή σου σε περίπτωση απόλυσης (αυτή δεν είναι ούτε τόσο μικρή, ούτε τόσο αόρατη), σου στερεί όλα τα εργασιακά σου δικαιώματα και αποκτά τη δυνατότητα να σ' έχει πάντα εξαρτημένο και υποτακτικό.

(Το θυμώσοφο αφεντικό): Σε δοκιμάζει, ρε κουτέ! Στη “δοκιμαστική περίοδο”, που μπορεί να είναι δύο βδομάδες, δύο μήνες, έξι, ένας χρόνος, το πρόβλημα βέβαια μπορεί να μην είναι απλά η απώλεια ενσήμων, αλλά το ότι μπορεί να μην παίρνεις φράγκο τσακιστό!

(Το απελπισμένο αφεντικό): Τα γνωστά! Η επιχείρηση “δεν πηγαίνει καλά”...

• **οι μισθοί:** Ζήτη ο σοσιαλισμός! Στην κοινωνία της (σχεδόν) γενικευμένης ισότητας, το 90% πληρώνεται περίπου τον βασικό. Λίγο παραπάνω και μ' ένσημα για τον “παλιό” και τον ειδικευμένο, λίγο παρακάτω και χωρίς ένσημα για το

“νέο” και τον ανειδίκευτο.

• **οι υπερωρίες:** Οποσδήποτε υποχρεωτικές, το μέλλον τις θέλει και απλήρωτες. Υπάρχουν τουλάχιστον κάποιες επιχειρήσεις στη Θεσσαλονίκη που έχουν καθιερώσει υποχρεωτικό και απλήρωτο Σάββατο (υποτίθεται ότι συμπεριλαμβάνεται στο μισθό). Οι υπερωρίες είναι γενικευμένη τακτική των αφεντικών για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι για ν' αποφύγουν την πρόσληψη επιπλέον εργατικού δυναμικού. Ο δεύτερος είναι για να αισθάνεται ο εργαζόμενος ότι κουτσά-στραβά, έστω και με δέκα, δώδεκα, δεκατέσσερις ώρες την ημέρα, συμπληρώνεται το μεροκάματο, δεδομένου ότι οι μισθοί είναι άθλιοι.

γιατί κάποιοι σκέφτονται για σένα (χωρίς εσένα).

• **οι διακοπές:** Καθώς τ' αφεντικά έχουν το απολύτως minimum των ανθρώπων που χρειάζονται -προτιμώντας υπερωρίες αντί για καινούργιες προσλήψεις- η διεκδίκηση της άδειας γίνεται όλο και πιο δύσκολη υπόθεση. Αν δεν την πάρεις κουτσουρεμένη, θα την πάρεις τουλάχιστον σπασμένη -μισή καλοκαιρινή, μισή χειμερινή.

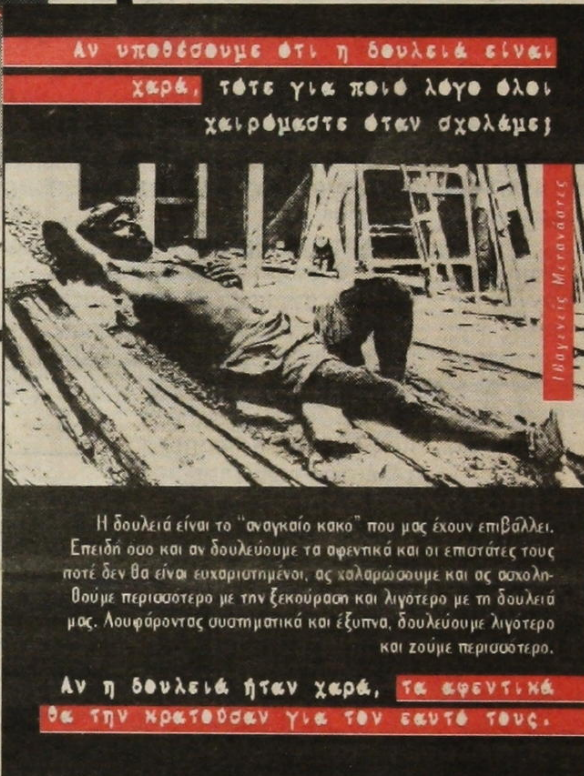
• **η ανασφάλεια, η εντατικοποίηση, το άγχος:**

Δουλέψτε πιο γρήγορα, πιο εντατικά, πιο παραγωγικά. Η μαγική λέξη είναι παραγωγικότητα. Το αφεντικό ποτέ δεν

Σχεδόν πουθενά δεν καταβάλλονται τα αντίστοιχα υπερωρικά ένσημα (αν καταβάλλονται, μετράνε αυξητικά στα δώρα, στην άδεια και στο επίδομα αδείας).

• **το ελαστικό ωράριο:** Σε απλά ελληνικά, μια ζωή λάστιχο. Πάνεις δουλεύει το πρωί, γρήγορα στο σπίτι για φαγητό το μεσημέρι, πίσω στη δουλειά, με τη γλώσσα έξω, το απόγευμα. Όταν ξυπνάς δεν έχει ακόμη ξημερώσει, όταν σχολάς έχει πια βραδιάσει. Ήλιο με ήλιο που λέγανε και στα χωράφια. Το ελαστικό ωράριο έχει βέβαια πολλές όψεις: πρωινή και απογευματινή εργασία, εναλλασσόμενες βάρδιες, εξαήμερο, κυλιόμενο ρεπό ή ακόμα και εποχιακή απασχόληση. Στο άμεσο μέλλον προβλέπεται να έχει και περισσότερες. Ακριβώς

Η δουλειά είναι το “οναγκάο κακό” που μας έχουν επιβάλλει. Επειδή σου και αν δουλεύουμε τα αφεντικά και οι επιστάτες τους ποτέ δεν θα είναι ευχαριστημένοι, ας χαλαρώσουμε και ας ασχοληθούμε περισσότερο με την ξεκούραση και λιγότερο με τη δουλειά μας. Λουφάροντας αυτιστικά και έξυπνα, δουλεύουμε λιγότερο και ζούμε περισσότερο.

Αν η δουλειά ήταν χαρά, τα αφεντικά θα την κρατούσαν για τον εαυτό τους.

είναι ευχαριστημένο και ποτέ δεν θα 'ναι. Πάντα γκρινιάζουν, φωνάζουν, πιέζουν, εξοργίζονται με τον ανταγωνισμό (!!), αφήνουν αιχμές για απολύσεις, σ' αντικαθιστούν -εκεί που μπορούν- από μια μηχανή. Καθώς ο μεταξύ τους ανταγωνισμός εντείνεται, φτάνουν στην παράνοια και αυτή την παράνοια τη διοχετεύουν έπειτα στο εργασιακό περιβάλλον. Το οποίο, έτσι κι αλλιώς, είναι μια κόλαση.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ!

(έγραφε η ασίδα στην κεντρική πύλη του Άουσβιτς)

Ένα μεγάλο μέρος της παραγωγής είναι για τα σκουπίδια, αντίστοιχα ένα μεγάλο μέρος της εργασίας είναι κοινωνικά άχρηστη. Το γραφειοκρατικό τμήμα του δημόσιου τομέα, σημαντικό τμήμα των υπηρεσιών, εώς και το 50% της αγροτικής παραγωγής (που καταλήγουν στις χωματερές), η διαφήμιση, καθώς και ένα τεράστιο τμήμα των βιομηχανικών προϊόντων -που είτε είναι παντελώς άχρηστα, είτε κατασκευάζονται με μικρό κύκλο ζωής- θα μπορούσαν να εκλείψουν χωρίς κανέναν να νιώσει φτωχότερος.

Και σχετικά με τη φτώχεια: Δεν είσαι φτωχός αν σου λείπει το καινούργιο 2000 GLX Turbo. Είσαι, όμως, αν μένεις σε μια άθλια γκαρσονιέρα, σου λείπει ο ελεύθερος χρόνος και δεν έχεις ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ενώ ο κόσμος φαντάζει σαν ένα μεγάλο μαγαζί, τα περισσότερα προϊόντα είναι είτε άχρηστα, είτε σάπια. Άσε, ξέχνα το. Άνοιξε καλύτερα την τηλεόραση, να δεις τη “Λάμψη” ή κανένα reality show. Αυτά τουλάχιστον, υπάρχουν σε αφθονία.

Αν ο πλούτος και η εργασία μπορούσαν να μοιραστούν ισότιμα, θα υπήρχε γενικευμένη ευημερία με ελάχιστη απασχόληση. Οι υπολογισμοί είναι απλοί: μείον το 10% της ανεργίας, μείον ότι είναι άχρηστο στη ζωή μας, δια 3.000.000 δρχ. που αντιστοιχούν σε κάθε άντρα, γυναίκα, παιδί, ηλικιωμένο από το Α.Ε.Π. Τα συμπεράσματα είναι το

ίδιο απλά: η κοινωνία μας είναι ορθολογιστική στους τύπους, αλλά βαθιά ανορθολογική στην ουσία της.

Οφείλουμε να την καταστρέψουμε

ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΟΠΛΙΖΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ

Η ατομική εξέγερση, όταν απολύουν τον/την συνάδελφο, κλέβουν τα ένσημα, κρατάνε σε άθλιο επίπεδο τους μισθούς, υπάρχει στον καθένα/καθεμία (εκτός από τους ρουφιάνους στη δουλειά). Αν μπορούσαμε να τη μετατρέψουμε σε συλλογική ή ζωή των αφεντικών θα γινόταν πολύ δύσκολη και η δικιά μας καθημερινότητα πολύ πιο εύκολη. Καθώς τα συνδικάτα είναι άριστα, αν είσαι κομματικό μέλος, άχρηστα και ανύπαρκτα στους εργασιακούς χώρους, χρειάζεται η δημιουργία αντιστάσεων μέσα στη δουλειά. Η ανάγκη υπάρχει σ' όλους μας, η ελπίδα μόνο λείπει.

Μπορούμε να τους πατήσουμε κάτω!

ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Αν η δουλειά ήταν χαρά, τ' αφεντικά θα την κρατούσαν για τον εαυτό τους

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΑΙΝΙΩΝ

Τρίτη 10 Μάρτη
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Εργασιακές σχέσεις: Από το 2ο παγκόσμιο πόλεμο στο τέλος του αιώνα- από τη φυλακή στο κάτεργο
ΠΡΟΒΟΛΗ: Μοντέρνοι Καιροί

Τρίτη 17 Μάρτη
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Προσωρινά εργαζόμενοι-Μόνιμα εκμεταλλευόμενοι. Προοπτικές αντίστασης
ΠΡΟΒΟΛΗ: Οι υπάλληλοι

Τρίτη 24 Μάρτη
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Ο εκβιασμός της εργασίας
ΠΡΟΒΟΛΗ: RIF-RAF

Όλες οι εκδηλώσεις ξεκινούν στις 8.00μμ, στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο “Ναυτίλος” (Π. Ιωαννίνων 13)

Πρόγραμμα εκδηλώσεων

ΤΡΙΤΗ 10 ΜΑΡΤΗ
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Εργασιακές σχέσεις: Από το 2ο παγκόσμιο πόλεμο στο τέλος του αιώνα- από τη φυλακή στο κάτεργο
ΠΡΟΒΟΛΗ: Μοντέρνοι Καιροί

ΤΡΙΤΗ 17 ΜΑΡΤΗ
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Προσωρινά εργαζόμενοι-Μόνιμα εκμεταλλευόμενοι. Προοπτικές αντίστασης
ΠΡΟΒΟΛΗ: Οι υπάλληλοι

ΤΡΙΤΗ 24 ΜΑΡΤΗ
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Ο εκβιασμός της εργασίας
ΠΡΟΒΟΛΗ: RIF-RAF

Όλες οι εκδηλώσεις ξεκινούν στις 8.00μμ, στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο “Ναυτίλος” (Π. Ιωαννίνων 13)